Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Akcję Katolicką z całych sił popieramy i polecać nie przestajemy i nigdy nie przestaniemy, ponieważ za bardzo pożyteczne, (jeśli nie konieczne) uważamy uczestnictwo świeckich w hierarchicznym apostolstwie".

Pius XI. Encyklika: Mens nostra.

TARNÓW – PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr 4 KWIECIEŃ R. 1938

TREŚĆ:

POSŁANIEC
DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką | TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6 | P. K. O. Nr. 414 329 Telefon Nr. 110

Nr 4 | KWIECIEŃ 1938 r. | Rok VI

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Nie damy zatruć ducha narodu...

Cała nasza diecezja, jak jedna rodzina, zespolona gorącym przywiązaniem do Kościoła katolickiego i Ojczyzny, zanosiła w niedzielę 20 marca b. r. pokutne i przebłagalne modły do Pana Zastępów w intencji zadośćuczynienia i wynagrodzenia Panu Bogu za niesłychanie potworną zbrodnię Polaka, komunisty, popełnioną na osobie kapłana katolickiego, proboszcza w Luboniu. W tym dniu odbyły się również manifestacyjne zebrania, organizowane przez Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej, na których po przemówieniach uchwalono rezolucje; treść ich — to jeden zgodny krzyk najżywszego oburzenia i potępienia zbrodni oraz zdecydowane postanowienia wytrwałej i ofiarnej pracy w celu odnowienia wszystkiego w Jezusie Czrystusie. Z setek nadesłanych do Instytutu A. K. rezolucji — bije powszechne i jednogłośne wołanie, dające się streścić w następujących punktach:

1. Potępiamy morderstwo, dokonane przez komunistycznego zbira na ś. p. Ks. Streichu, jako najohydniejszą zbrodnię, wołającą o pomstę do Boga.

2. Oskarżamy przed Bogiem i światem katolickim za dokonaną zbrodnię nie tylko mordercę Nowaka, ale i partię komunistyczną, która wychowała zbrodniarza i pchnęła go do bestialskiego mordu,

3. Ostrzegamy z całą powagą społeczeństwo przed komunistycznym barbarzyństwem, usiłującym wkraść się na ziemię polską i rzucić wszystko to, co święte i Boże, jak również i naszą wolność osobistą pod zbryzgany krwią but bolszewizmu

4. Wzywamy i prosimy Władze Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej o bezwzględne tępienie komunistycznej agitacji, która godzi w niepodległość naszej Ojczyzny, Polski, okupionej krwią najlepszych Jej Synów.

5. Apelujemy usilnie do sumień ojców i matek polskich, by dzieci i młodzież, powierzoną im na wychowanie przez Boga Stwórcę i Sędziego strzegli od wstępowania do organizacji, przesiąkniętych duchem nowoczesnego pogaństwa, od stykania się i przestawania z tymi, którzy deprawują dusze młodzieży i czynią z niej wykolejeńców życiowych.

6. Ślubujemy trwać niezłomnie przy wierze świętej, utwierdzać się w nauce Chrystusowej i wszczepiać ją w życie codzienne.

7. Ślubujemy odeprzeć nawet kosztem krwi własnej atak komunistyczny na wiarę Chrystusową, którą na zawsze zachowamy w sercach naszych dla szczęścia osobistego i szczęścia przyszłych pokoleń.

Oto uroczyste postanowienia i śluby — oto drogowskaz naszego czynu apostolskiego na najbliższą przyszłość wobec niebezpieczeństwa komunizmu. Wytężmy ramiona do pracy ku odrodzeniu Polski w Jezusie Chrystusie, nie dopuśćmy do zatrucia dusz i serc polskich, bo duch narodu zatruty zarazą komunistyczną — to prawdziwa klęska i nieszczęście — to bólów ból!

A my, członkowie Akcji Katolickiej, w tej pracy apostolskiej będziemy pierwsi i nie damy zatruć ducha narodu!

Znaczenie pracy organizacyjnej w Kierownictwie.

(Wykład na posiedzenie Zarządu Paraf. A. K. i Kierownictwa Oddziałów).

Nie ulega wątpliwości, że Członkowie Kierownictwa w każdym Oddziale zobowiązani są do wykonywania szeregu prac organizacyjnych, za spełnienie których odpowiedzialni są i wobec Walnego Zebrania i wobec Zarządu Stowarzyszenia.

Odpowiedzialność ta płynie stąd, że od pracy Kierownictwa, od jego wysiłków i trudów, od jego zapobiegliwości i przedsiębiorczości zależy bardzo wiele, bo rozwój Oddziału i spełnienie przezeń zadań, jak również jego powodzenie i znaczenie w życiu organizacyjnym.

To poczucie odpowiedzialności za wykonaną pracę organizacyjną jest jednym z ważnych czynników, podniecających Członków Kierownictwa do obowiązkowości.

Już niejednokrotnie mówiło się o tym, że Członkowie Kierownictwa tworzą jedność myśli, dążeń i poczynań — stąd wszyscy za całość pracy odpowiadają. **Aby** jednak **Kierownictwo mogło tę pracę organizacyjną wykonać** z pożytkiem dla Oddziału i sprawy — **istnieje w pracy Kierownictwa podział obowiązków. Podział ten,** ściśle określony, **zapewnia zgodę i harmonię w Kierownictwie,** zapewnia dobre i należyte wykonanie pracy, bo pozwala wykonać ją sprawniej i szybciej.

W myśl tej zasady **każde roztropne Kierownictwo pracę dzieli między siebie,** zależnie od zajmowanych stanowisk, czy godności i **pilnie przestrzega, aby wszyscy dostosowywali się do powziętych w tej sprawie uchwał.** Aby jednak można było to osiągnąć, Członkowie Kierownictwa muszą być ludźmi o silnie wyrobionym poczuciu odpowiedzialności moralnej za przyjęte przez siebie obowiązki. I nic dziwnego, że wartość moralna i stopień duchowego wyrobienia u Członków Kierownictwa łatwo rozpoznać ze sposobu wykonywania przezeń obowiązków organizacyjnych. Toteż niezmiernie ważną rzeczą jest, aby organizacja takie podawała sposoby pracy dla Kierownictwa, aby Członkowie Kierownictwa czuli się zmuszeni do spełniania swych obowiązków i aby warunki pracy były tego rodzaju, że każdy Członek Kierownictwa, mający dobrą wolę, chęci do pracy i pewne przygotowanie zasadnicze, mógł tę pracę wykonać. Poza tym czuwać trzeba ustawicznie nad tym, aby duchowe i ideowe nastawienie Członków Kierow-

nictwa było tego rodzaju, aby uważali oni pracę organizacyjną za jeden ze środków do osobistego urobienia duchowego i za jeden ze sposobów własnego uświęcenia.

Przykry to widok w pracy organizacyjnej, gdy te zasady nie są przestrzegane! Smutne świadectwo swej duchowej wartości przedstawiają Członkowie Kierownictwa, gdy jedna lub dwie osoby muszą z nadludzkim nieraz wysiłkiem i poświęceniem wykonywać pracę za pozostałych Członków Kierownictwa, którzy znajdują zawsze setki powodów usprawiedliwiania się od spełnienia swych organizacyjnych obowiązków. — To prawda, że bohaterskie są nieraz wysiłki jednostek ofiarnych i sprawie oddanych, ale jakże złe z tego rezultaty. Wcześniej czy później przepracowani do ostatecznych granic rzucają ale nie tylko pracę w Kierownictwie — porzucają niestety i organizację, która traci wartościowych ludzi i z czasem upaść musi. — Dużo gorszym jednak zjawiskiem, od faktu wystąpienia z organizacji tych jednostek wartościowych, jest okoliczność, że na ich miejsce i w ogóle do pracy w Kierownictwie nikogo znaleźć nie można, nikt już obowiązków organizacyjnych przyjąć nie chce, bojąc się losu poprzedników. — I gdy nikt odpowiedni do Kierownictwa należeć nie chce, dostają się do niego ludzie niewłaściwi, żądni zaszczytów i władzy, którzy jakże często sprowadzają organizację na drogi wprost przeciwne jej ideologii i założeniom.

Dlatego za **kardynalną zasadę w pracy Kierownictwa** uznać należy **podział obowiązków i dopilnowanie,** aby każdy z Członków Kierownictwa dział swój wypełnił.

Podział obowiązków pozwala Kierownictwu osięgnąć konsekwentnie **dokładne i sumienne wykonywanie pracy organizacyjnej** przez Członków Kierownictwa. — Nie trudno bowiem wywnioskować, że od każdego, kto ma mniej obowiązków, można żądać, by je dokładniej i sumienniej spełnił, a przytem osiąga się i to, że każdy wykonując te same obowiązki, spełnia je z coraz większą wprawą i wyrobieniem.

Warto więc teraz zastanowić się nad tym, jakich to sposobów organizacja nasza używa, by wychować organizacyjnie Członków Kierownictwa i zaprawić ich do dobrego, a więc dokładnego i sumiennego spełniania obowiązków!

1. **Członkowie Kierownictwa przynoszą ze sobą zawsze i obowiązkowo** na posiedzenie Kierownictwa i na zebranie ogólne **książkowość organizacyjną:** wykaz obecności, księgę protokołów i księgę kasową.

2. **Protokoły z zebrań powinny być pisane zaraz po zebraniu.** W każdym razie należy pilnie przestrzegać, aby protokół z zebrania ogólnego wpisany był do książki przed posiedzeniem Kierownictwa, a z posiedzenia Kierownictwa przed zebraniem ogólnym. Przestrzeganie tego obowiązku ułatwia fakt pisania protokołów w jednej książce i z zebrań ogólnych i z posiedzenia Kierownictwa. — Zmusza on również do przynoszenia księgi protokołów na zebrania. — Prezes czy Prezeska pilnują Sekretarza i jego zastępcę, by spełniali ten obowiązek, a wtedy mogą być pewni, że nie będzie zaległości, nie będzie nikt narzekał na nadmiar pracy, który wywołują zaległości, nie będzie opuszczonych kartek w książkach, albo nie zajdą wypadki nieodczytania protokołu na zebraniach. — Ale ważniejsze jeszcze to, że prace sekretarskie nie stana się plagą w organizacji. — Jakże często bywa tak: Sekretarz nie napisał jednego protokołu, nadchodzi drugie zebranie — ma dwa protokoły do napisania, nie pisze żadnego i na zebranie nie przychodzi, a na pewno niedługo poprosi o skreślenie z listy członków, no bo wstyd

i sumienie wyrzuca mu niedbalstwo — woli się wypisać. — Dlatego na tę zasadę pisania protokołów w odpowiednim czasie trzeba szczególną zwrócić uwagę, gdyż doświadczenie wykazuje, że obsadzenie tego stanowiska w Kierownictwie natrafia zawsze i najczęściej na największe trudności.

3. **Jeśli jeden z Członków Kierownictwa nie może** przez dłuższy czas **spełniać swych obowiązków** organizacyjnych z ważnych powodów, albo opuszcza zebrania i zaniedbuje się w pracy — **trzeba od razu uzupełnić skład Kierownictwa.** Można warunkowo i czasowo, ale należy to uczynić zawsze, a czuwać nad tymi sprawami winien również Prezes czy Prezeska..

4. **Prezes czy Prezeska winni również** na posiedzeniu Kierownictwa **kontrolować, jak swoje obowiązki spełniają Członkowie Kierownictwa.** Np. żądać, by zastępca Prezesa przypomniał z wykazu obecności, którzy Członkowie opuścili zebranie dwukrotnie czy trzykrotnie bez usprawiedliwienia, celem napomnienia ich, czy skreślenia z listy. Podobnie od Sekretarza żądać może protokołu z zebrania ogólnego przy omawianiu programu na najbliższe zebranie ogólne i t. p.

5. **Na posiedzeniu Kierownictwa** należy również pamiętać, aby każdy **wykład z „Posłańca" na temat pracy Kierownictwa** był odczytany, przemyślany i przedyskutowany. Ułatwi to Prezesowi czy Prezesce pracę nad urobieniem organizacyjnym własnym i innych Członków Kierownictwa.

— — — — — — — — — — — —

Może ktoś powiedzieć, że takie pilnowanie prac organizacyjnych jest nudne, niewdzięczne, niemiłe, naraża Prezesa czy Prezeskę na przykrości nieraz, ale dla dobra Oddziału, dla wychowania organizacyjnego Członków Kierownictwa jest to konieczne, jak również zapewnia Kierownictwu spełnienie jego zadań. Każde Kierownictwo ma i mieć winno ambicję swej pracy, toteż niech jak najprędzej ulepszy i zmieni to, co nie odpowiada zasadom, które w tym wykładzie zostały podane.

Pogadanka ankietowa w kółku wychowawczym.

(Kierownikom kółek wychowawczych ku rozwadze i nauce).

Pracę w kółku wychowawczym ujmuje się w ten sposób, że się przeprowadza pogadanki ankietowe, ewangeliczne, oraz omawia się aktualne zdarzenia z życia środowiska.

Każda z tych pogadanek ma doprowadzić do systematycznej pracy na zewnątrz kółka, w środowisku i na wewnątrz w duszy uczestników.

Najważniejsze z tych wszystkich pogadanek są **pogadanki ankietowe.** Jak je przygotować i przeprowadzać, omówimy w dzisiejszym artykule.

Kółko wychowawcze ma wyrobić przodowników przez planowe, systematyczne skłanianie ich do pracy w swym środowisku. Ta **praca** wyrabia.

Aby jednak móc poprowadzić pracę, trzeba wiedzieć, jakie są potrzeby środowiska, jakie jego błędy, wady, niedomagania tak na polu materialnym, jak i moralnym. Po zapoznaniu się z brakami w życiu środowiska, trzeba poznać ich przyczyny i skutki, oraz wyszukać odpowiednie środki zaradcze i uplanować akcję, którąby osiągnęła jakieś rezultaty.

Tego wszystkiego ma dokonać pogadanka ankietowa i to, co następuje po niej.

Dlatego też schemat każdej pogadanki ankietowej ujęty jest w pięć punktów:

1) Omawia się zjawiska w życiu środowiska, tyczące się pewnej wybranej kwestii, pewnego tematu.

2) Szuka się przyczyn tych zjawisk.

3) Omawia się skutki obecnego stanu rzeczy (w tej dziedzinie).

4) Obmyśla się sposoby, środki zaradcze, możliwości poprawy obecnego stanu rzeczy.

5) Robi się konkretne, dokładne, osobiste i zbiorowe postanowienia, mające doprowadzić do akcji nad poprawą środowiska w omawianej dziedzinie.

Przygotowanie pogadanki powinno się odbywać w ten sposób:

1) Kierownik kółka w. wybiera temat pogadanki (najlepiej od razu obmyślić cykl pogadanek). Tematem może być każde zjawisko w życiu środowiska, wymagające jakiegoś przeciwdziałania lub głębszego uświadomienia.

2) Kierownik układa ankietę, kwestionariusz, złożony z pięciu grup pytań, z których każda ma doprowadzić do przeprowadzenia wyżej wymienionych pięciu punktów pogadanki. Pytania muszą być tak ułożone, by w każdym punkcie możliwie jak najwszechstronniej omówić dane zjawisko. Więc w pierwszym punkcie same zjawiska, faktyczny stan środowiska pod tym względem, w drugim punkcie przyczyny tych zjawisk i t. d.

3) Kierownik przepisuje ankietę w tylu egzemplarzach, ilu jest członków kółka (można to zrobić na maszynie przez kalkę) i rozdaje uczestnikom.

Przy układaniu ankiety można się posługiwać gotowymi materiałami, zawartymi w broszurkach: „Patrz i czyń!“ i „Młodzież a sprawy społeczne“.

4) Uczestnicy starają się w terenie przeprowadzić wywiad na temat ankiety i odpowiedzieć sobie na każde pytanie kwestionariusza. Ten wywiad musi trwać przynajmniej tydzień do dwóch tygodni. Każda rozmowa, spotkanie się z ludźmi i t. d. ma być przez uczestników wykorzystane do przeprowadzenia wywiadu.

Dopiero po takim przygotowaniu pogadanki schodzą się uczestnicy na właściwą pogadankę. Kierownik stawia wtenczas pytania ankiety, a wszyscy odpowiadają na pytania. Odpowiedzi jednak nie powinny być wyrozumowane, ale oparte na doświaczeniu. Nie wolno się więc bawić w wymyślanie odpowiedzi, w dociekania, ale wszystko winno być oparte na doświadczeniu i na zebranych drogą doświadczenia wiadomościach.

Przy omawianiu faktów unikać trzeba wyjawiania nazwisk osób, o których się mówi i obmowy. Jest to jedyne niebezpieczeństwo metody ankietowej, ale przy rozumnym podejściu do sprawy da się go uniknąć.

Pogadanka kończy się postanowieniami, które trzeba potem spełnić. Przy naszym usposobieniu i wyrobieniu spełnienie postanowień często kuleje. Gdyby tak było i w kółku, cała praca, tak żmudna, byłaby bezcelowa. Tylko doprowadzenie do akcji jest pożądanym owocem kółka. Pogadanka sama dla siebie jest drzewem bez owoców, które trzebaby usunąć.

Dlatego, by uniknąć tego niebezpieczeństwa, na następnej pogadance kontroluje się spełnienie postanowień. Pierwszym punktem pogadanki następnej będzie skontrolowanie wykonania postanowień pogadanki poprzedniej.

Pogadanka ankietowa ma w sobie takie wartości, jak żadna inna metoda. Dobrze prowadzona uaktywnia wybitnie ludzi, uczy ich patrzeć na otoczenie krytycznie i tworzyć pewne rzeczy w otoczeniu, a nie biernie się poddawać jego wpływom.

To jest najcenniejszy skutek tej metody i dlatego warto się nią zainteresować.

Toć my najczęściej narzekamy właśnie na dziwny marazm, brak orientacji i aktywności u naszych członków.

Kwadrans ewangeliczny

(Na zebrania ogólne Oddziałów Stowarzyszeń A. K.)

Obowiązki sprawiedliwości.

„Albowiem powiadam wam: iż jeśli nie będzie obfitowała sprawiedliwość wasza więcej, niż doktorów zakonnych i Faryzeuszów nie wnijdziecie do królestwa niebieskiego.

Słyszeliście, iż rzeczono jest starym: Nie będziesz zabijał: a ktoby zabił, będzie winien sądu.

A ja wam powiadam: iż każdy, który się gniewa na brata swego, będzie winien sądu. A ktoby rzekł bratu swojemu: Raka: będzie winien rady. A ktoby rzekł: głupcze: będzie winien ognia piekielnego.

Jeśli tedy ofiarujesz dar twój do ołtarza, a tam wspomnisz, iż brat twój ma nieco przeciw tobie:

Zostaw tam dar twój przed ołtarzem, a idź pierwej pojednać się z bratem twoim: a wtedy przyszedłszy, ofiarujesz dar twój.

Zgódź się z przeciwnikiem twoim rychło, pókiś jest z nim w drodze: by cię snać przeciwnik nie podał sędziemu, a sędzia by cię podał słudze, a byłbyś wrzucony do ciemnicy.

Zaprawdę, powiadam ci, nie wynijdziesz stamtąd, aż oddasz ostatni pieniążek". (Mat. V. 20-26.)

Wśród rzesz, otaczających Pana Jezusa, było wielu takich, którzy na zewnątrz pełnili uczynki dobre, pragnąc za nie uznania i poklasku. Byli też i tacy, którzy modlili się i dawali ofiary, a krzywdzili bliźnich w okrutny sposób; byli wreszcie i tacy, którzy zachowywali niektóre

tylko przykazania, a inne pomijali, albo za nic sobie uważali przekraczanie przykazań Bożych w rzeczy mniej ważnej. Byli to Fryazeusze i doktorowie zakonni.

Lud uważał ich za pobożnych, godnych czci, a przynajmniej za ludzi porządnych; przecież dawali jałmużny, przecież pościli, przecież składali hojne ofiary na dobre cele.

Tymczasem jakże uroczyście i mocno Pan Jezus powiada: „Jeśli nie będzie obfitowała sprawiedliwość wasza więcej niż doktorów zakonnych i Faryzeuszów, nie wnijdziecie do królestwa niebieskiego".

Łatwo sobie wyobrazić niesłychane zdumienie ludzi. Jak to, to oni mają jeszcze więcej być pobożni od tych, którzy za pobożnych uchodzą i tyle świadczą publicznie dobrych uczynków?

Wyjaśnia to obszernie Pan Jezus. Stwierdza wyraźnie, że najpierw trzeba być sprawiedliwym, a następnie pełnić uczynki miłości. Miłość bowiem nie będzie szczera i prawdziwa, jeśli nie oprze się na fundamencie sprawiedliwości. Stąd też wyjaśnia Zbawiciel, że zanim pospieszy kto z hojną ofiarą na dobre cele — niech wyrówna krzywdy popełnione. „Jeśli tedy ofiarujesz dar twój do ołtarza, a tam wspomnisz, iż brat twój ma niecco przeciw tobie: zostaw tam dar twój, a idź pierwej pojednaj się z bratem twoim — a wtedy, przyszedłszy, ofiarujesz dar twój". Faryzeuszowie i doktorowie na zewnątrz pełnili uczynki miłości, ale dlatego, że postępowali niesprawiedliwie, że krzywdzili drugich, że byli obłudnymi, pysznymi, gardzącymi bliźnimi, że kierowali się w czynieniu dobra złą intencją. Pan Jezus ich gromił i piętnował ich postępowanie.

Jakżeż ta nauka Ewangelii świętej potrzebna jest dzisiejszemu światu, współczesnym katolikom. Ileż jest takich katolików, którzy na zewnątrz czynia uczynki miłości, a tyle zarazem krzywd popełniają. Do tych, co spieszą z ofiarą na dobre cele, do tych, co poszczą i modlą się, do tych, co dają jałmużnę — a równocześnie krzywdzą służbę, najemników, sąsiadów, bliźnich — do tych wszystkich można odnieść słowa Pana Jezusa: „Zostaw dar twój — idź, pojednaj się z bratem twoim..."

„Miłość — powiada Ojciec święty, Pius XI. — pozbawiająca robotnika zapłaty, do której ścisłe ma prawo, nie jest miłością, lecz pustym słowem i **nędznym pozorem miłości.** Pracownik nie potrzebuje przyjmować jałmużny tego, co mu się słusznie na podstawie miłości należy; **nie wolno też drobnymi datkami miłosierdzia okupić się ciężkim obowiązkom sprawiedliwości".**

Tyle się dziś mówi o krzywdzie społecznej. Skąd ta krzywda wypływa? Z podeptania sprawiedliwości. Są katolicy, którzy swym postępowaniem ujmę przynoszą imieniowi katolika; pełnią nieraz dobre uczynki, dają jałmużnę, uczęszczają do kościoła, a w życiu ich osobistym ileż jest obłudy, fałszu, kłamstwa i krzywdy bliźniego! Naprawdę, datkami miłosierdzia zasłaniają nieraz swe ciężkie wykrocze-

nia przeciw sprawiedliwości. Do nich powiada Zbawiciel: „Zostaw dar twój... idź, pojednaj się z bratem swoim"!

Jeśliś jest pracodawcą — nagradzaj sprawiedliwie pracownika: jeśliś jest pracownikiem — nie krzywdź pracodawcy przez niesumienną pracę i nie zmuszaj go do niewłaściwego cię traktowania!

Wglądnijmy teraz w nasze postępowanie, zastanówmy się i odpowiedzmy sobie: Kiedy w życiu swoim pełniliśmy lub pełnimy dobre uczynki, nie spełniwszy przedtem obowiązków sprawiedliwości? Czy wyrównaliśmy w oznaczonym czasie długi zaciągnięte? A może jaka krzywda bliźniego cięży na nas? Może służby należycie nie wynagradzamy? Może jako pracownicy krzywdzimy pracodawców przez lenistwo i niedbalstwo w pracy? Jak pełnimy obowiązki stanu swego i zawodu? Może kto z nas należy do tych, którzy drobnymi datkami miłosierdzia usiłują pokryć przed światem wykroczenia przeciw sprawiedliwości? Może i do nas, członków Akcji Katolickiej, mówi Pan Jezus: „Zostaw dar twój — idź, pojednaj się z bratem swoim" — wyrównaj zaniedbania przeciw sprawiedliwości, a potem przynieś mi twe dary miłości!...

Niechże z tego rozważania każdy z obecnych wyciągnie zbawienne dla siebie postanowienia. Niech każdy, uregulowawszy obowiązki sprawiedliwości, pełni w szerokiej mierze uczynki miłości. Na tę miłość tak świat czeka! W pełnieniu uczynków miłości niech każdemu przyświeca przestroga i rada autora Naśladowania:

„Wiele czyni, kto wiele kocha. Wiele czyni, kto to, co czyni, dobrze czyni. Dobrze czyni, kto więcej dobru powszechnemu, niż własnej woli służy.

Częstokroć to, co zdaje się być miłością, jest raczej zmysłowością: albowiem przyrodzona skłonność, własna wola, nadzieja nagrody, przywiązanie do wczasów i przyjemności — rzadko chcą nas opuścić.

Kto ma miłość prawdziwą i doskonałą, ten w niczym nie szuka siebie, lecz pragnie, aby się wszystko działo na chwałę Bożą".

Kółka wychowawcze Kat. Stow. Młodzieży Męskiej i Żeńskiej.

Błogosławieni, którzy płaczą...

Kwadrans ewangeliczny.

„Błogosławieni, którzy płaczą—albowiem oni będą pocieszeni" (Mat. V. 5.)

Na miękkich sofach leżeli biesiadnicy, ucztując... Wszystko, co ziemia mogła wydać, a sztuka ludzka stworzyć — mieli do dyspozycji. Lały się najdroższe wina, dźwięczały najlepsze kapele, róże spadały z góry na ucztujących. Niewolnicy uwijali się zręcznie, by zadowolić

we wszystkim swych panów. Wszystkie rodzaje rozkoszy, od najwybredniejszych — poezji i sztuki, do najniższych — w najwyuzdańszej rozpuście szukanych, stały do dyspozycji ludzi bogatych.

A tysiące niewolników żyło w najokropniejszych warunkach. Pozbawieni ojczyzny, rodziny — pracowali w olbrzymich latyfundiach swoich panów, zdani na łaskę i niełaskę dozorców i właścicieli. Świszczały baty, głód skręcał wnętrzności, lała się krew i łzy, padali ludzie z wycieńczenia i katuszy.

Pozornie zdawało się, że błogosławieni są ci, którzy ucztują i obfitują we wszystko. A tymczasem?...

Ileż przekleństw ludzkich spoczywało na tych wybrańcach losu? Jak strzały zatrute płynęły one ku pałacom, wzywając pomsty Bożej, która przyszła.

Na świecie nie dokonało się dla wielu wyrównanie, ale dlatego właśnie jakże wielką była nauka Syna Bożego, który powiedział: „Błogosławieni, którzy płacza, albowiem oni będą pocieszeni".

Jest sprawiedliwość Boża, która wyrównuje wszystko! Żadna przemoc, żadna krzywda nie ujdą karzącej prawicy Bożej. Ale też żadna łza, żadne cierpienie nie pozostaną bez wynagrodzenia. A jeżeli tak jest, to „błogosławieni, którzy płaczą".

— — — — — — — — — — — —

Ta nauka Zbawiciela jest dla nas bardzo pocieszająca. Tu na świecie często widzimy krzywdy, które w naszym mniemaniu nie zostały wyrównane. Dzieją się nieraz rzeczy straszne, których sprawiedliwość ziemska nie załatwia, a nieraz i załatwić nie może.

Cierpienie tak jest związane z życiem ludzkim, że każdy człowiek musi cierpieć. Jeden więcej, drugi mniej.

Sa i dziś krzywdziciele, którzy opływają we wszystko, są ludzie żyjący z wyzysku drugich, nie liczący się z żadnymi skrupułami i są ludzie wyzyskiwani w najbezwzględniejszy sposób.

Świat błogosławi zawsze tym, którzy się dobrze mają, którzy się cieszą dobrem doczesnym, nie badając, jak te dobra zdobyli.

A tymczasem i w stronę dzisiejszych pałaców podnoszą się pięści i płyną jak zabójcze strzały słowa nabrzmiałe krzywdą i bólem.

Uczucie zemsty trzeba w sobie tłumić! Bo ono nie chrześcijańskie.

Trzeba boleć nad tymi, którzy nas krzywdzą, bo stokroć większą krzywdę sobie czynią, sprowadzając na siebie karę Bożą.

W czystej intencji, dla chwały Bożej trzeba się starać znieść wszelkie cierpienia, oczekując za nie wiecznej nagrody.

Ale trzeba także dla dobra krzywdzicieli otwierać im oczy! Trzeba się bronić przed krzywda z miłości ku sobie, ale i z miłości ku krzywdzicielowi.

Wszelka niesprawiedliwość ma to do siebie, że jednych krzywdzi w rzeczach doczesnych, a drugich w rzeczach wiecznych. I dlatego trzeba wydać walkę niesprawiedliwości i wszelkiej krzywdzie.

Ale jeżeli to się nie da zrobić, jeżeli mimo najlepszych naszych in-

tencyj będziemy musieli cierpieć i krzywdę znieść — czyńmy to z radością, bo „błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni“.

Jak dotąd przyjmowaliśmy cierpienia i krzyże, zsyłane nam przez Pana Boga? Jak znosiliśmy krzywdy, doznawane od ludzi? Czy staraliśmy się bronić przed krzywdą ze względu na krzywdziciela? Czy umieliśmy znosić cierpienia w dobrej intencji? Czy pamiętaliśmy o nagrodzie, obiecanej przez Pana Jezusa dla tych, którzy płaczą?

Najtrudniej w cierpieniu i krzywdzie zdobyć się na męską postawę. Najtrudniej wtenczas, gdy ból targa sercem, przypomnieć sobie te wzniosłe zasady ewangeliczne i... przebaczyć.

Ale trzeba się umieć przełamać i wznieść ponad chwilowe uczucie. Trzeba zdobyć się na myślenie kategoriami ewangelicznymi, a wtenczas zrozumiemy, jak prawdziwe są słowa — błogosławieni, którzy płaczą.

Już tu na ziemi odczujemy przedsmak tego pocieszenia, które Pan Jezus obiecał płaczącym.

Pogadanka ewangeliczna

Szata godowa.

(Przeczytać Mat. XXII. 2—14. Podkreślić w. 11—14).

Dziedzina zmysłowa. W jakim celu używa człowiek odzienia? Jak się ubieramy na codzień do pracy, a jak w niedzielę na nabożeństwo, lub jakąś uroczystość? W jakim celu używa się mundurka organizacyjnego? Co ma oznaczać mundur wojskowy? Suknia duchowna? Jak ubiera się sędzia do wydawania wyroku?

Czy wolno pełnić służbę wojskowemu bez munduru? Czy ksiądz może pełnić czynności święte bez szat liturgicznych? Komu wolno nosić mundur wojskowy? Suknię duchowną? Co grozi tym, którzyby bezprawnie nosili mundur, lub strój dozwolony tylko pewnym kategoriom ludzi?

Czy strój zewnętrzny zmienia wewnętrzną wartość człowieka? Czy przez to, że ktoś ubierze mundur, czy suknię duchowną, już staje się żołnierzem, księdzem i t. d.? Co daje prawo do noszenia sukni? Jakie prawa daje noszenie sukni? Komu ono daje prawa, a u kogo zasługuje na karę?

Jak długo mundur zachowuje swój piekny zewnętrzny wygląd? Co się dzieje z ubraniem starszym, często używanym? Co trzeba robić, by je odświeżyć? Co się robi, by mieć na nowo piękne ubranie?

Dziedzina nadprzyrodzona. Co najbardziej zdobi duszę ludzką i nadaje jej wartość? Przez co człowiek otrzymuje największą godność dziecka bożego? Po czym możnaby poznać, że ktoś jest dzieckiem bożym, gdybyśmy mogli wglądnąć w jego duszę? Do czego więc można

porównać łaskę uświęcając? Jakie prawa daje człowiekowi łaska uświęcająca? Czy te prawa ma człowiek tylko zewnętrznie pobożny? Czy ma prawo nazywać się dzieckiem bożym, a Boga Ojcem człowiek, który nie ma łaski uświęcającej? Przez co osłabia się łaskę uświęcającą? Przez co się ją niszczy w duszy? Co trzeba zrobić, by na nowo odzyskać tę szatę godową duszy? Na co zasługuje człowiek, który nie ma w sobie łaski?

Zastosowanie. Czy ludzie rozumieją dziś potrzebę życia w stanie łaski? Czy zdają sobie praktycznie sprawę z tego, co się traci wraz z utratą łaski uświęcającej? Czy rozumieją, jak należy łaskę wzmacniać i odświeżać? Czy starają się utraconą odzyskać jak najprędzej? Czy starają się, by w parze z zewnętrzną pobożnością szło życie wewnętrzne łaski? Czy nie znam takich, którzy nie chcą ubrać tej szaty godowej? Jak się od tego wymawiają?

Rozważanie. Czy ja posiadam tę szatę godową? Czy jestem w tej chwili dzieckiem bożym? Czy staram się o ciągłą czystość mej duszy? Czy często odnawiam w sobie życie łaski przez Sakrament Pokuty? Czy oczyszczam w sobie tę szatę godową przez codzienną modlitwę, rachunek sumienia? Czy czuwam nad tym, by jej nie splamić?

Postanowienia. Co zrobię, by nie zasłużyć na straszne odrzucenie? Co uczynimy, by pogłębić u nas zrozumienie tej prawdy? Jak będziemy się starać w naszym organizacyjnym życiu o to, by wszyscy posiadali szatę godową w swej duszy? Jakie są najczęściej spotykane błędne zapatrywania i postępowanie w naszym środowisku? Jak je będziemy prostować lub zwalczać?

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. Dział sprawozdawczy.

1. Zebrania manifestacyjne.

W całej diecezji odbyły się z rozporządzenia Władzy Duchownej w niedzielę 20 marca br. uroczyste nabożeństwa ekspiacyjne w intencji przebłaganie Pana Boga za zamordowanie w kościele ks. Streicha, proboszcza w Luboniu przez komunistę.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej wysłał do wszystkich Zarządów Paraf. Akcji Katol. polecenie urządzenia po sumie zebrań manifestacyjnych i po wygłoszeniu przemówień i referatów, uchwalenia odpowiednich rezolucyj. W celu ułatwienia tego zebrania wysłał program zebrania i szkic zagajenia.

Ze wszystkich stron diecezji napływają do Instytutu sprawozdania z odbytych zebrań i uchwalone rezolucje; potępiają one zbrodnię w Luboniu i działalność komunistów, oraz wzywają społeczeństwo do energicznej i ofiarnej pracy dla dobra Wiary św. i Kościoła katolickiego.

2. Rekolekcje zamknięte.

W ostatnich tygodniach odbyły się 4 serie rekolekcji zamkniętych dla członków Akcji Katolickiej.

Dla mężczyzn, członków KSM.:

W Wietrzychowicach — na plebanii — w dniach od 7—11 lutego 1938 r. Rekolekcje przeprowadził ks. kan. Sitko Fr. Brało w nich udział 31 mężczyzn.

Dla kobiet, członkiń KSK.:

W Kadczy — w willi PP. Golonków — w dniach od 6—10 marca b. r. Rekolekcje przeprowadził ks. kan. E. Pykosz. Brało w nich udział 125 uczestniczek.

Dla młodzieży męskiej:

W Przyborowie — we dworze księstwa Jabłonowskich — w dniach od 13—17 marca b. r. Rekolekcje przeprowadził ks. Wł. Lesiak. Brało w nich udział 58 uczestników.

Dla młodzieży żeńskiej:

W Przyszowej — we dworze JWP. Żuk-Skarszewskiej — w dniach od 21—25 marca b. r.

3. Z Instytutu Wyższej Kultury Religijnej.

W miesiacu marcu wysłane zostały do PT. Urzędów Parafialnych następne 4 serie wykładów, wygłoszonych w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej w Tarnowie — odpowiednio do podanej liczby słuchaczy — następujace serie wykładów:

V. seria: „Życie poznawcze zwierząt" — Ks. Dr St. Adamczyk; „Teoria animistyczna Tylora" — Ks. Dr J. Młodochowski; „Ołtarz" — Ks. Dr J. Piskorz; „Objawienie Boże" — Ks. Dr St. Wróbel.

VI. seria: „Inteligencja zwierząt" — Ks. Dr St. Adamczyk; „Teoria socjologiczna" — Ks. Dr J. Młodochowski; „Procesja" — Ks. Dr J. Piskorz; „Możliwość Objawienia" — Ks. Dr St. Wróbel.

VII. seria: „Inteligencja zwierząt" (zak.) — Ks. Dr St. Adamczyk; „Panbabilonizm" — Ks. Dr J. Młodochowski; „Przenajświętsza Ofiara — Msza Katechumenów" — Ks. Dr J. Piskorz; „Konieczność Objawienia" — Ks. Dr St. Wróbel.

VIII. seria: „Życie rozumne ludzi" — Ks. Dr St. Adamczyk; „Religia ludów pierwotnych" — Ks. Dr J. Młodochowski; „Ofertorium" — Ks. Dr J. Piskorz; „Kryteria Objawienia" — Ks. Dr St. Wróbel.

4. Nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej.

W ostatnich tygodniach otrzymali z Diecezjalnego Instytutu A. K. nominację na Prezesa Parafialnej Akcji Katolickiej następujący Panowie: Curyło Józef w Mędrzechowie, Piecuch Michał w Ostrowie, Czeluśniak Jan w Wójtowej, Turek Stanisław w Podegrodziu, Juszczyk Józef w Szczurowej, Marciniec Franciszek w Zawadzie, Michał Gesing w Chorzelowie.

5. Zmarli Członkowie Akcji Katolickiej.

Maria Borowiec † 12 stycznia 1938 r., czł. KSK. w Biskupicach Radł. Wojciech Plata † w styczniu 1938 r., czł. KSM. w Podegrodziu k. St. Sącza.

Maria Połońcowa † w styczniu 1938 r., czł. KSK. w Podegrodziu k. St. Sącza. Anna Łatka † w styczniu 1938 r., czł. KSK. w Podegrodziu k. St. Sącza. Józef Gągola † 8 grudnia 1937 r., czł. KSM. w Krużlowej. Rozalia Rusin. † 1938 r., czł. KSK. w Tuszynie. Apolonia Brykowa † 1938 r., czł. KSK. w Domatkowie. Anna Zrzycka † 1938 r., czł. KSK. w Domatkowie. Jan Rusek † 29 stycznia 1938 r., czł. KSM. w Nowym Rybiu. Jan Kuzera † 26 listopada 1937 r., czł. KSM. w Lipnicy Wielkiej. Stanisław Osiecki † 18 stycznia 1938 r., Prezes P. A. K. w Lipnicy Wielkiej. Maria Talarkowa † w styczniu 1938 r., czł. KSK. w Paleśnicy. Maria Cholewowa † 4 stycznia 1938 r., czł. KSK. w Szczurowej. Weronika Iwańska † 5 lutego 1938 r., czł. KSK. w Chomranicach. Wiktoria Stasiakowa † 16 marca 1937 r., czł. KSK. w Smarzowej. Rozalia Pajor † we wrześniu 1937 r., czł. KSK. w Ujanowicach. Karolina Olchowa † w grudniu 1937 r., czł. KSK. w Ujanowicach. Karolina Janikowa † 30 czerwca 1937 r., czł. KSK. w Gołkowicach Pol. Katarzyna Taborówna † w lutym 1938 r., czł. KSK. w Zassowie. Józef Kęska † 18 stycznia 1938 r., czł. KSM. w Tymbarku. Andrzej Budyś † 30 maja 1937 r., czł. KSM. w Rzezawie. Piotr Ważydrąg † 23 listopada 1937 r., czł. KSM. w Rzezawie. Wojciech Smojdo † 19 lutego 1938 r., czł. KSM. w Łękach k. Szczepan. Justyna Osika † 25 lutego 1938 r., czł. KSK. w Jodłówce Tuch. Franciszek Mikosz † 4 marca 19338 r., czł. KSM. w Wiśniczu Nowym.

6. W sprawie sprawozdań.

Zaległe sprawozdania z działalności Parafialnej Akcji Katolickiej w roku 1937 nadesłali od dnia 25 lutego Prezesi Parafialnej Akcji Katolickiej z następujących parafii:

Dekanat Tarnowski zamiejski: Łukowa. **Dek. Baranowski:** Padew. **Dek. Biecki:** Żurowa. **Dek. Bobowski:** Zborowice. **Dek. Bocheński:** Cikowice. **Dek. Czchowski:** Domosławice, Filipowice, Iwkowa. **Dek. Dąbrowski:** Luszowice. **Dek. Dębicki:** Zawada. **Dek. Grybowski:** Ptaszkowa. **Dek. Lipnicki:** Tymowa. **Dek. Łącki:** Ochotnica Górna. **Dek. Mielecki:** Wadowice Górne. **Dek. Pilzneński:** Łęki Górne. **Dek. Ropczycki:** Będziemyśl, Ropczyce. **Dek. St. Sądecki:** Żeleźnikowa. **Dek. Tuchowski:** Zalasowa. **Dek. Tymbarski:** Jodłownik. **Dek. Uścieński:** Strzelce Wielkie, Szczurowa. **Dek. Wielopolski:** Łączki Kucharskie.

Prosimy o nadesłanie zaległych sprawozdań jeszcze z 50 parafii.

7. Pogadanki na zebrania ogólne Oddziałów.

Diecezjalny Instytut A. K. wysłał do wszystkich Oddziałów KSM., KSK. i KSMŻ. w Diecezji Tarnowskiej „Pogadanki na Zebrania Ogólne Oddziałów" pod następującymi tytułami:

„Wartość życia ludzkiego".

„Znaczenie rodziny w życiu społecznym".

„Dziecko — jego wartość dla życia społecznego".

Te Oddziały KSM. niech korzystają z tej pogadanki, które nie mają książki Stan. Turnau'a: „Ku lepszej przyszłości".

8. Komisje Rewizyjne.

W dniu 24 marca br. odbyła doroczne posiedzenie w Sekretariacie Diec. Inst. A. K. Komisja Rewizyjna, w skład której wchodzą: P. Dyr. Józef

Drewko z Wojnicza, jako przewodniczący i członkowie: Ks. Vicedziekan Aleks. Rusin z Lisiej Góry i P. Stan. Woźniak z Tarnowa. Komisja po dokonaniu przeglądu książkowości kasowej Diec. Instytutu A. K., Związku „Caritas“, oraz Katolickiego Stow. Mężów, wydała następujące orzeczenie:

Komisja Rewizyjna sprawdziła wszystkie pozycje dochodowe i rozchodowe, stwierdzając zupełną zgodność z dowodami i uskutecznionymi zapiskami, stwierdzając równocześnie celowość wydatków i racjonalną gospodarkę, a zarazem oszczędność posuniętą do możliwych granic.

Komisja rewizyjna stwierdziła, że książkowość prowadzona była wzorowo, umiejętnie i bardzo starannie.

Książkowość kasową Katolickiego Stowarz. Kobiet przeglądała również w dniu 6 marca br. Komisja Rewizyjna KSK. pod przewodnictwem p. Jadwigi Dziedzic z Gorlic i wydała następujące orzeczenie:

Komisja Rewizyjna po dokonaniu swych prac stwierdza celowość wydatków i racjonalną, oszczędną gospodarkę, jak również przejrzyste i dokładne prowadzenie ksiąg.

Zamknięcia rachunkowe wyżej wymienionych Instytucji i Stowarzyszeń zamieszczone są w niniejszym numerze.

II. Wskazania i zarządzenia.

1. Udział w posiedzeniach Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.

Według regulaminu Parafialnej Akcji Katolickiej posiedzenia Zarządu winny odbywać się raz na miesiąc. Biorą w nim udział prócz Prezesa Zarządu Paraf. A. K. i Księdza Asystenta, Prezesi i Prezeski Oddziałów Stowarzyszeń, A. K., oraz Prezes Oddziału „Caritas“.

Ze względu na tę okoliczność, że prezesi i prezeski Oddziałów obowiązani są brać udział w posiedzeniach Kierownictw i zebraniach ogólnych, polecamy, aby w posiedzeniach Zarządu Paraf. A. K. — o ile udział w posiedzeniach Zarządu nastręcza trudności Prezesom i Prezeskom Oddziałów — brali udział kolejno wszyscy członkowie Kierownictwa. Ponieważ do Kierownictwa należy 6 osob, stąd dwukrotnie w ciągu roku każdy członek Kierownictwa będzie uczestniczył w posiedzeniu Zarządu.

Takie ujęcie sprawy może oddać znaczne korzyści dla pracy katol. w parafii. Zainteresuje bliżej szersze grono osób pracami Zarządu, które wniosą ze swej strony dużo nowej inicjatywy; odciąży prezesów i prezeski Oddziałów od zbyt wielkiej — zwłaszcza dla młodych matek — ilości posiedzeń i zebrań, przyczyni się do głębszego wyrobienia wewnętrznego większej ilości członków, biorących udział w pracach Zarządu Parafialnej A. K.

2. Posiedzenia Kierownictw Oddziałów.

W tych parafiach, gdzie jest więcej Oddziałów jednego Stowarzyszenia, odbywają się posiedzenia Kierownictw wspólnie, zwyczajnie w sali parafialnej lub na plebanii. Stanowi to jednak pewne utrudnienia dla Kierownictw Oddziałów z dalszych gromad. Stąd też na miesiące

maj, czerwiec, lipiec i sierpień mogą uchwalić sobie te Kierownictwa odbywanie posiedzeń oddzielnie, po pojedynczych gromadach w niedzielne popołudnia. Niechaj tylko te posiedzenia odbywają się wzorowo, ściśle według wskazań i pouczeń Central Diecezjalnych.

3. Kolportaż pism katolickich.

Zawsze aktualnym jest zagadnienie kolportowania pism katolickich. Są parafie, gdzie czytelnictwo stoi jeszcze na bardzo niskim poziomie; tam abonuje się zaledwie jeden lub kilka egzemplarzy tygodnika „Nasza Sprawa" i parę egzemplarzy innych pism. Polecamy przeto bacznej uwadze i trosce Zarządom Paraf. Akcji Katolickiej rozpowszechnianie pism katolickich w parafii. Skuteczniejszą od sprzedaży gazet przy kościele okazuje się metoda chodzenia od domu do domu, spisywanie stałych odbiorców pism katolickich i zanoszenie ich co tydzień do domu. Gorliwość o chwałę Bożą podsunie Zarządom szczęśliwe sposoby szerokiego kolportowania pism katolickich. Należy tylko szczerze zająć się tą sprawą.

4. Koła Rodzicielskie.

Przy szkołach naszych istnieją Koła Rodzicielskie; konieczną jest rzeczą, by należeli do nich członkowie Akcji Katolickiej, brali udział w zebraniach i śmiało wypowiadali swe życzenia w sprawie wychowania dzieci w szkole. Członkowie Kół Rodzicielskich, przejęci głęboko duchem Chrystusowym i szczerze troszczący się o wychowanie przyszłych pokoleń w duchu katolickim, mogą znaczne usługi oddać sprawie tak ważnej, którą jest i pozostanie wychowanie katolickie dzieci i młodzieży.

Na posiedzeniu Parafialnej Akcji Katol. należy omówić sprawę Kół Rodzicielskich przy szkołach miejscowych, zainteresować się pracą tych Kół i polecić, aby na zebraniach ogólnych Oddziałów KSM. i KSK. przypomnieć rodzicom o obowiązku uczęszczania na zebrania Kół Rodzicielskich, a zarazem zaznaczyć, jaką rolę winni rodzice, jako członkowie A. K. w tej pracy odegrać.

5. Nasilenie propagandy komunistycznej.

Po naszych miastach i wioskach uwijają się agitatorzy komunistyczni. Nie występują oni otwarcie jako komuniści, niemniej jednak w podstępny i skryty sposób starają się jako przyjaciele proletariatu lub ludu wiejskiego przemycić swe hasła i zgubne zasady. Rozrzucają też między ludnością swe pisma i broszury.

W tej sprawie zalecamy następujący sposób postępowania:

a) Zarzuty, kursujące po parafiach, a atakujące wiarę i moralność katolicką, wysuwać na posiedzeniu Paraf. Akcji Katolickiej, omawiać je i wyjaśniać je z punktu widzenia nauki katolickiej. Przedstawiciele Oddziałów winni sobie zanotować argumenty zwalczające zarzuty, stawiane przez wrogów Kościoła, a następnie w podobny sposób omówić je na posiedzeniu Kierownictwa, a następnie na zebraniu ogólnym swego

Oddziału. W ten sposób uświadomienie katolickie będzie rosło, a członkowie nasi zdobywać będą argumenty do odpowiedzi na stawiane im często zarzuty.

b) Zarzuty, na które Parafialnej Akcji Katolickiej byłoby trudno odpowiedzieć, niech sekretarz natychmiast po posiedzeniu krótko sformułowane na piśmie nadeśle do Instytutu, a my postaramy się możliwie jak najszybsze dać wyjaśnienie, aby na następne posiedzenie mogła Parafialna A. K. sprawę omówić i z katolickimi argumentami się zapoznać.

c) Na posiedzeniu Parafialnej A. K. należy również badać, jakie pisma i o jakim charakterze po parafiach się rozchodzą. Parafialna A. K. przy pomocy Oddziałów powinna o tych rzeczach być dokładnie poinformowana. I gdy okaże się, że jakieś pismo wrogie Kościołowi i zwalczające religię kursuje po parafii, zdobyć jeden egzemplarz, wykazać na posiedzeniu Parafialnej A. K. na czym polega jego niebezpieczeństwo dla wiary i polecić, by na wszystkich zebraniach ogólnych Oddziałów sprawę pisma omówić (nawet egz. takiego pisma pokazać), a następnie nakazać członkom niszczenie tego pisma bardzo dyskretne, ale zdecydowane. Przypomnieć należy, że przez czytanie pism i książek, zwalczających Wiarę św. i Kościół katolicki, popełnia się grzech ciężki.

C A R I T A S

Nominacja.

J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz Dr Franciszek Lisowski raczył zamianować Sekretarką Diecezjalną Związku „Caritas" Diecezji Tarnowskiej p. Janinę Wypychównę absolwentkę Wyższego Katolickiego Studium Społecznego w Poznaniu, pełniącą dotąd obowiązki referentki Wydziału Opiekuńczego nad dziećmi zagrożonymi w Instytucie Kościelnym „Caritas" archidiecezji gnieźnieńsko-poznańskiej.

TE Z MAŁYCH CNÓT...

1. Usłużność.

I ta cnota streszcza w sobie przedziwnie przykazanie Boże: „Będziesz miłował bliźniego swego, jak siebie samego". Usłużność jest delikatną odmianą miłości. Nie uraża nigdy, gdyż staje się maleńką z małymi, pokorną z pokornymi. Nie gardzi serdecznym uściśnieniem ręki, dodającej otuchy, ni dobrym słowem zachęty. Własnym kosztem, z prostotą, z nieustannym uśmiechem na ustach wykonywa za innych najżmudniejszą pracę.

Usłużność dla innych wymaga dużo cierpliwości i dobroci... Za to ma obietnicę największej nagrody, bo P. Jezus uważa przysługę oddaną jednemu z Jego najmniejszych, za przysługę wyświadczoną Jemu samemu.

Idzie więc opiekunka ubogiego w odwiedziny do nędznej izdebki, gdzie nieraz śpi, pierze, gotuje, mieszka rodzina, złożona z kilkunastu osób. Nic dziwnego, że brud i zaduch razi, odpycha. Przemoże się jednak, zapomni o sobie. Usiądzie, postoi, bo nieraz nie ma nawet na czym usiąść — i jakby z bratem swoim, siostrą swoją porozmawia; a potem też pomoże, wyręczy w jakiej pracy, zwłaszcza gdy matka chora, dzieci małe... Obowiązki wobec ubogiego spełnia starannie, nawet najpospolitsze, gdyż wie, że w służbie u Boga nic nie jest małem i że czystość intencji decyduje o wartości uczynków. Przykładem takiej usłużności był sam Pan Jezus, umywając nogi Apostołom na ostatniej wieczerzy, zapewniając, że przyszedł służyć, a nie panować.

2. W każdej parafii „Caritas".

Polegając na wypowiedzeniach samych przedstawicieli placówek już istniejących, a dalej rozumiejąc doniosłość zorganizowanej dobroczynności katolickiej i jej pożytku dla całego życia parafialnego, nie mamy dość gorących słów, aby zachęcać do tworzenia Oddziałów „Caritas" po wszystkich, bez wyjątku parafiach naszej diecezji.

Słowa: „U nas nie ma biednych" — nie wykluczają istnienie chorych, nieszczęśliwych, przez los doświadczonych, którym należy się dobre słowo czy rada, czy choćby odwiedzenie.

Nikt nie jest wolnym od cierpień. Sam Zbawiciel od nich wolnym nie był. Więc czy możemy się spodziewać, że i my od nich wolni będziemy? Życie jest długim doświadczeniem człowieka, a doświadczenia bywają gorzkie. Osładzać je więc można tylko przez cierpliwość, zaparcie się i zapomnienie o sobie na rzecz trosk i krzywd bliźniego.

Słowa „U nas są sami biedni", niech tym bardziej skłonią do zorganizowania stałej, systematycznej pomocy bliźniemu, aby ci, co mają większą kromkę chleba, umieli podzielić się z biedniejszymi jeszcze. „Wszystko, co się zbiera, zaraz biednym oddać", pisze Jan Chryzostom. W instytucjach ubogich, gdzie brak środków, tam wyraźniej wybija się znajomość zasad i realizacja tychże w zakresie pracy serc i rąk.

Czyż naprawdę duża kasa potrzebna, aby staruszce samotnej przeczytać cośkolwiek, pogawędzić z nią serdecznie, aby w czyjeś smutne życie wnieść choć promyk radości?

Nie ograniczajmy pojęcia miłosierdzia do okrycia i nakarmienia!

A dalej — tylko zorganizowana dobroczynność wypowiada skuteczną walkę lenistwu, żebractwu i włóczęgostwu. Albowiem, jak mówi św. Bazyli: „Aby odróżnić ubogiego od żebraka i włóczęgi uchylającego się od pracy, dużo potrzeba doświadczenia".

Tylko konsekwentnie przeprowadzone zasady dobroczynności zorganizowanej we wszystkich parafiach naszej diecezji zapewnią mieszkańcom naszych wsi i miasteczek spokój i odwrócą od nich zmorę wyzwisk, odgrażań i mściwych podpaleń, żerujących na naszym miłosierdziu włóczęgów.

3. Trzeci etap pracy w „Caritasie".

Wykazaliśmy poprzednio konieczność pracy w Oddziale „Caritas" Siostry Parafialnej i jej Pomocnic, czyli mamy już tych, którzy czuwają — gdzie, komu i czego nie dostaje. Ale wiemy, że jednorazowe odwiedziny, jednorazowe poratowanie jest niewystarczające, — że miłosierdzie nasze ma być stałe, ciągłe, — że mamy sprawować opiekę nad ubogimi. Musimy zatem zaprosić do współpracy osoby, które by się tej stałej, systematycznej opieki nad ubogimi podjęły i sumiennie ją wypełniały. Mogą to być osoby nawet obarczone rodziną, zajęciami stałymi, jednak ofiarne, które znajdą tę chwilkę czasu na odwiedzenie chociażby raz w tygodniu powierzonego swej opiece ubogiego, na zaniesienie mu daru serca swego i słowa i jeszcze coś od siebie lub od sąsiadów dla ubogiego.

Szukajmy ofiarnych, do służby miłosierdzia gotowych Opiekunek ubogich, pamiętając, że skłanianie innych do pracy w duchu miłosierdzia jest miłosierdziem wyświadczonym tym osobom. Nie wahajmy się przeto powiększać liczby pracowników w szeregach „Caritas", aby nie tylko samym sobie zapewniać zasługi, ale i innym pozwalajmy w nich uczestniczyć.

4. Po kursach.

W dniu 8 marca br. odbył się Tarnowie ostatni z piętnastu kursów dla Prezesów „Caritas" i SS. Parafialnych diecezji tarnowskiej.

W kursach tych nie wzięły udziału następujące parafie:

Dekanat Tarnów miejski: Parafia św. Rodziny.

Dekanat Tarnów pozamiejski: Łukowa, Skrzyszów, Szczepanowice.

Dekanat Baranowski: Górki, Jaślany, Tuszów Narodowy.

Dekanat Biecki: Binarowa, Czermna, Kryg, Libusza, Olpiny, Rozembark, Szerzyny, Żurowa.

Dekanat Bobowski: Korzenna, Lipnica Wielka, Zborowice.

Dekanat Brzeski: Gnojnik, Jadowniki.

Dekanat Czchowski: Czchów, Domosławice, Filipowice, Iwkowa, Janowice, Paleśnica, Podole, Przydonica, Złota.

Dekanat Dąbrowski: Gręboszów, Radgoszcz, Zalipie.

Dekanat Dębicki: Straszęcin.

Dekanat Gorlicki: Bystra, Łużna, Moszczenica, Staszkówka, Turza, Zagórzany.

Dekanat Grybowski: Ropa.

Dekanat Kolbuszowski: Czarna.

Dekanat Limanowski: Kamionka Mała.

Dekanat Lipnicki: Chronów, Tymowa, Wojakowa.

Dekanat Łącki: Kamienica, Łukowica, Młyńczyska, Ochotnica Dolna, Ochotnica Górna, Sromowce.

Dekanat Mielecki: Wadowice Górne.

Dekanat Nowo-Sądecki: Kamionka Wielka, Siedlce, Wielogłowy.

Dekanat Staro-Sądecki: Łomnica-Zdrój, Muszyna, Piwniczna, Żegiestów-Zdrój.

Dekanat Pilznieński: Gorzejowa, Żwiernik.

Dekanat Radłowski: Borzęcin, Borzęcin Dolny, Wierzchosławice, Wola Przemykowska, Zabawa, Zaborów, Zdrochec.

Dekanat Radomyski: Apolinary, Jamy, Nagoszyn. Ruda.

Dekanat Ropczycki: Ostrów.

Dekanat Tuchowski: Gromnik, Jodłówka Tuchowska, Lichwin, Pleśna, Rzepiennik Biskupi.

Dekanat Tymbarski: Góra św. Jana, Kasne, Skrzydlna, Szczyrzyc, Wilkowisko.

Dekanat Uścieński: Mikluszowice, Strzelce Wielkie.

Dekanat Wielopolski: Bystrzyca, Łączki Kucharskie, Mała.

Dekanat Wojnicki: Bielcza, Gwoździec, Łysa Góra.

Razem 91 parafii nie przysłały na kurs ani nominowanych Prezesów i Sióstr Parafialnych, ani też kandydatów na te stanowiska.

Na ogół uczestnicy kursów wynieśli z nich dużo nowego zapału do pracy, dużo wkazań ideowych i metodycznych pracy w terenie. Świadczy o tym żywy kontakt z Sekretariatem, jaki po kursach zaistniał i chęć jak najlepszego usprawnienia działalności na własnym odcinku pracy. Łącznością tą bardzo się cieszymy i zapewniamy wszelką dalszą pomoc czy to w pośredniczeniu, czy w bezpośrednim załatwianiu spraw nam przez Oddziały powierzonych.

Wszędzie tam, gdzie Oddział „Caritas" powołano do życia, parafie odczuwaja już dzisiaj błogie skutki tej działalności.

5. Święcone!

Zbliżające się święta Zmartwychwstania Pańskiego przynoszą nam nie tylko nadzieję radosnych, swobodnych chwil, spędzonych w serdecznym nastroju w gronie najbliższych, ale nakłaniają nas także do myśli życzliwych wobec tych wszystkich, którzy świat Zmartwychwstania nie będą obchodzić w radości i weselu. Zobowiązują nas do pamiętania o naszych ubogich. — Pomyślmy przecież:

Dla nas wiosna, święta — to zwiastuny odrodzenia, nadziei, nowych chęci do życia.

Dla nich — to dalszy ciąg Wielkiego Postu, który trwa rok cały, dalszy ciąg umartwień, trosk i beznadziejnej przyszłości.

Dlatego pamiętajmy o nich w tym okresie Wielkanocnym w sposób specjalnie serdeczny.

Niech nie będzie nikogo w parafii, ktoby w dniach tych nie zaznał radości; nikogo opuszczonego, komu by smutek i samotność były towarzyszami stołu wielkanocnego.

Zanieśmy im radość i miłość. Zanieśmy im to, na co nas stać będzie, a przede wszystkim pamiętajmy, aby te nasze dary trafiły do dusz oczyszczonych spowiedzią wielkanocną, abyśmy wtedy razem z nimi, pojednani jednakowo z Bogiem, śpiewać mogli na rezurekcji: „Wesoły nam dzień dziś nastał".

6. Wyjazdy do Oddziałów „Caritas“.

Zarząd Związku „Caritas“ bardzo chętnie udzieli bezpośrednio pomocy organizacyjnej Oddziałom „Caritas“ po parafiach przez wysłanie na ich zaproszenie Sekretarki Diecezjalnej Związku „Caritas“.

Oddziały „Caritas“, które chciałyby założyć Stowarzyszenie św. Wincentego á Paulo, zdobyć członków wspierających, przekonać parafian do akcji miłosierdzia, a może zasięgnąć bezpośredniej informacji co do pracy Oddziału, Siostry Parafialnej i jej Pomocnic, niechaj zwrócą się do Sekretariatu Związku z prośbą o przyjazd Sekretarki Diecezjalnej, zaznaczając, jaki referat i jakie instrukcje czy informacje pragnęłyby od niej w czasie bytności w Oddziale uzyskać. Zaproszenie wysłać należy przynajmniej na 2 tygodnie przed terminem przyjazdu.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

Nominacja.

J. E. Ksiądz Biskup Ordynariusz Dr Franciszek Lisowski raczył zamianować Sekretarzem Generalnym Katolickiego Stowarzyszenia Mężów diecezji tarnowskiej p. Rajmunda Wensierskiego absolwenta Wyższego Katolickiego Studium Społecznego w Poznaniu i Wydziału Filozoficznego na uniwersytecie poznańskim, pełniącego dotąd obowiązki referenta organizacyjnego Kat. Stow. Mężów archidiecezji poznańskiej.

Nowy Sekretarz Generalny obejmuje swoje stanowisko w Tarnowie z dniem 3 kwietnia b. r.

1. Posiedzenie Zarządu K. S. M.

Posiedzenie Zarządu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów odbędzie się w Tarnowie w sobotę dnia 9 kwietnia br. o godz. 10.30 rano w Sekretariacie KSM., plac Katedralny 6.

Posiedzenie Zarządu będzie w komplecie; prócz Prezydium przyjadą nań Prezesi Okręgów KSM.

Wszyscy członkowie Zarządu otrzymają imienne zaproszenie wraz z dokładnym programem obrad.

2. Do PT. Prelegentów K. S. M.

Zarząd KSM. zwraca się do wszystkich PT. Prelegentów KSM. z prośbą, by nadesłali do 9 kwietnia br. na ręce Prezesa swego Okręgu względnie do Sekretariatu KSM. w Tarnowie wykaz Oddziałów odwiedzonych przez nich w czasie od 1 stycznia 1937 r. do 1 kwietnia 1938 r.

Prosimy również wszystkich PT. Prelegentów o wzięcie udziału w wiosennym posiedzeniu Kierownictwa Okręgu. Posiedzenia te odbędą się w każdym Okręgu z końcem kwietnia br. Termin dokładny i miejsce ustali posiedzenie Zarządu w dniu 9 kwietnia br. i poda Oddziałom do wiadomości.

3. W sprawie zastępów K. S. M.

Podczas jesiennych kursów dla Kierownictw Oddziałów KSM. szeroko była omawiana metoda pracy apostolskiej przez zastępy. Wiele Oddziałów dostosowało się do tych wskazań i wprowadziło tę metodę pracy; inne odkładają utworzenie zastępów na dalszy plan.

W głębokim przekonaniu o wartości Zastępów dla prac Akcji Katolickiej, opartym na zebranych doświadczeniach, apelujemy usilnie o tworzenie zastępów we wszystkich Oddziałach KSM. Jeśliby który z Oddziałów nie był należycie pouczony o tej metodzie pracy, niechże napisze do Sekretariatu KSM., a otrzyma żądane wyjaśnienia. Można również prosić Sekretariat o wysłanie specjalnego referenta z Tarnowa, któryby tę rzecz wyjaśnił i dopomógł do utworzenia zastępów. Oczywiście, że wyjazd referenta z Tarnowa jest możliwy tylko w dnie powszednie.

Wszelki materiał na zbiórki zastępów dostarcza bezpłatnie Sekretariat KSM.

4. Nasze pismo „Przebojem".

Pismo nasze „Przebojem" zdobywa sobie zwolna coraz większe uznanie; nie abonują go tylko te Oddziały, które nie zechciały bliżej się z nim zaznajomić. Są zaś takie Oddziały, które dzięki wytrwałej pracy propagandowej tak Kierownictwa, jak i członków Oddziału uzyskały 80, 90, a nawet 100 abonentów tego pisma. Winno ono być czytanym przez ogół mężczyzn w parafii nie tylko przez członków A. K.

Kwietniowy numer „Przebojem" będzie zawierał ciekawe wiadomości. Artykuł wstępny przedstawi znaczenie Zmartwychwstania Pańskiego dla świata i znaczenie tegorocznych świąt Wielkanocnych dla Polski. Z cyklu: „Apostolstwo świeckich w pierwszych wiekach Kościoła" będzie piękny artykuł p. t. „Prześladowcy dawni i prześladowcy współcześni". W dziale: „W trosce o dobro polskiej wsi współczesnej" — będzie dalej wyjaśniona deklaracja Rady Społecznej przy Prymasie Polski; ponadto w działach: „Katolicka myśl społeczna" — „O charakter męża katolika", „Sprawy gospodarczo-społeczne" — będą doborowe artykuły. Uzupełnią numer obrazki z frontu pracy apostolskiej i inne.

Apelujemy usilnie o pozyskiwanie nowych abonentów „Przebojem" i przesyłanie zamówień pod adresem: Administracja „Przebojem", Warszawa, ul. Podwale 4.

5. Nowe Oddziały K. S. M.

W ostatnich miesiącach zorganizowano następujące Oddziały Katolickiego Stowarzyszenia Mężów Słopnice (399—Lm), Tuszyma (400—Mlc), Tarnów-Huta (401—Tm), Błonie (402—Mlc), Nieciecza (403—Dbr). Jelna (404—NS). Cichawka (405—Lpn), Siedliszowice (406—Rdł), Lichwin (407—Tch), Dulcza Mała (408—Rdm), Tarnów-Grabówka (409—Tm), Żelichów (410—Dbr), Łysaków ek (411—Mlc), Nowy Sącz II. (Par. kolej. 412—NS), Oderne (413—Grb).

Witamy serdecznie nowe Oddziały i ślemy im najlepsze życzenia „Szczęść Boże".

6. Komunikaty Sekretariatu K. S. M.

a) Apelujemy po raz ostatni do tych Oddziałów, które dotąd nie nadesłały rocznych sprawozdań (jest ich jeszcze 15), o spełnienie tego organizacyjnego obowiązku. Oddział, który nie nadeśle rocznego sprawozdania, będzie wymieniony na posiedzeniu Zarządu w dniu 9 kwietnia br.

b) Prosimy o wpłacenie abonamentu za „Posłańca", oraz o nadsyłanie składki Stowarzyszeniowej (25 gr. od członka) do Sekretariatu KSM. w Tarnowie. Niech pod tym względem wyróżnia się zaszczytnie nasze Stowarzyszenie.

c) Odznaki, legitymacje i książkowość zamawiać w naszym Sekretariacie KSM.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

Nominacja.

. Ks. Biskup Dr. Fr. Lisowski raczył zamianować Prezeską Katolickiego Stow. Kobiet Diecezji Tarnowskiej p. Marię Jordanow z Więckowic.

Pracę oficjalną na tym stanowisku zaszczytnym rozpoczęła p. Maria Jordanowa od posiedzenia Zarządu na którym to JE. Ks. Biskup Dr E. Komar przedstawił zebranym Członkiniom Zarządu nową Prezeskę Stowarzyszenia, składając jej serdeczne życzenia i zapewniając o modlitwach.

Imieniem wszystkich Członkiń Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet witamy nową Prezeskę — już dla Stowarzyszenia zasłużoną — składając jej staropolskie życzenia „Szczęść Boże"!

1. Po posiedzeniu Zarządu K. S. K.

Dnia 11 marca br. odbyło się posiedzenie Zarządu KSK., w którym uczestniczyło 35 Członkiń, a które zaszczycili swą obecnością JE. Ks. Biskup Dr E. Komar i Ks. Dyr. Karol Pękala. — Nieobecnych było 7 Członkiń, z których 5 usprawiedliwiło swą nieobecność ważnymi przeszkodami.

W czasie obrad zapadło szereg uchwał, z których ważniejsze, a dotyczące Oddziałów podajemy do wiadomości:

1) PT. Prezeski Okręgów KSK. będą odwiedzać przede wszystkim Oddziały nowopowstałe, będą zgłaszać Oddziały, do których wyjechać ma Sekretarka Generalna i dokonywać będą przeglądu pracy w Oddziałach poza odwiedzinami Prelegentek, a więc specjalnie wyjeżdżać będą do Oddziałów i to na własny koszt lub na koszt Zarządu KSK., zależnie od okoliczności i warunków.

2) PT. Prelegentki ustalać będą swoje odwiedziny w Oddziałach na posiedzeniu Kierownictwa Okręgu dla oszczędzenia kosztów i zapewnienia pewnego porządku w odwiedzinach, gdyż w roku 1938 muszą być bezwzględnie przez PT. Prelegentki odwiedzone wszystkie Oddziały. W tym też celu uchwalono, by w szeregu Okręgach uzupełnić liczbę Prelegentek. Na wiosennym posiedzeniu Kierownictwa Okręgu ma być PT. Prelegentkom wręczony Regulamin Koła Prelegentek.

3) W związku ze Zlotem Diecezjalnym KSK. uchwalono, że Zloty Okręgowe w bież. roku się nie odbędą.

2. W sprawie rocznych sprawozdań.

Do tej pory nie otrzymał Sekretariat Gener. sprawozdań rocznych z Oddziałów: z **Okr. Bobowskiego** — Ciężkowice I.; z **Okr. Dąbrowskiego** —

Brnik i Luszowice; z **Okr. Gorlickiego** — Bystra; z **Okr. Gręboszowskiego** — Borusowa; z **Okr. Lipnickiego** — Chronów (przysłano tylko protokół); z **Okr. Łąckiego** — Wola Piskulina, Ochotnica Górna i Młyńczyska; z **Okr. Nowosądeckiego** — Nowy Sącz VI. i Mała Wieś; z **Okr. Radłowskiego** — Bogumiłowice; z **Okr. Ropczyckiego** — Zagorzyce Dolne. — Ogółem 13 Oddziałów sprawozdań nie nadesłało.

Ponieważ zdarza się zaginięcie listów — podajemy Oddziały, od których nam brak sprawozdań, aby mogły się usprawiedliwić i wysłać je od razu powtórnie.

3. Posiedzenie Kierownictw Okręgów K. S. K.

Dla orientacji podajemy termin i miejsce posiedzenia Kierownictwa dla każdego Okręgu, gdyby wypadkiem specjalne zawiadomienia do PT. Prezesek Oddziałów i PT. Prelegentek nie doszły.

Okr. Tarnowski - miejski — 31 marca br. w Tarnowie, godz. 8 r. (sala A. K.).
„ Tarnowski - zamiejski — 5 kwietnia br. w Tarnowie, godz. 8 r. (sala A. K.).
„ Baranowski — 5 kwietnia br. w Gawłuszowicach, godz. 8 r.
„ Biecki — 3 kwietnia br. w Bieczu po sumie.
„ Bobowski — 5 kwietnia br. w Korzennej, godz. 8 r.
„ Bocheński — 5 kwietnia br. w Bochni, godz. 8 r.
„ Brzeski — 3 kwietnia br. w Brzesku po sumie.
„ Czchowski — 5 kwietnia br. w Czchowie, godz. 8 r.
„ Dąbrowski — 5 kwietnia br. w Dąbrowie, godz. 8 r.
„ Dębicki — 3 kwietnia br. w Dębicy po sumie.
„ Gorlicki — 3 kwietnia br. w Bystrej, po sumie.
„ Gręboszowski — 3 kwietnia br. w Gręboszowie, po sumie.
„ Grybowski — 5 kwietnia br. w Grybowie, godz. 8 r.
„ Kolbuszowski — 5 kwietnia br. w Kolbuszowej, godz. 8 r.
„ Limanowski — 5 kwietnia br. w Limanowej, godz. 8 r.
„ Lipnicki — 5 kwietnia br. w Lipnicy Murowanej, godz. 8 r.
„ Łącki — 3 kwietnia br. w Łącku, po sumie.
„ Mielecki — 5 kwietnia br. w Mielcu, godz. 8 r.
„ Nowosądecki — 5 kwietnia br. w Nowym Sączu, godz. 8 r.
„ Pilzneński — 4 kwietnia br. w Pilźnie, godz. 8 r.
„ Radłowski — 5 kwietnia br. w Żabnie, godz. 8 r.
„ Radomyski — 5 kwietnia br. w Zassowie, godz. 8 r.
„ Ropczycki — 2 kwietnia br. w Sędziszowie, godz. 8 r.
„ Starosądecki — 5 kwietnia br. w Rytrze, godz. 8 r.
„ Szczuciński — 3 kwietnia br. w Szczucinie, po sumie.
„ Tuchowski — 5 kwietnia br. w Tuchowie, godz. 8 r.
„ Tymbarski — 5 kwietnia br. w Górze św. Jana, godz. 8 r.
„ Uścieński — 5 kwietnia br. w Okulicach, godz. 8 r.
„ Wielopolski — 5 kwietnia br. w Wielopolu, godz. 8 r.
„ Wojnicki — 3 kwietnia br. w Maszkienicach, po sumie.

Do PT. Przewielebnych Księży Asystentów Okręg. wysłane zostały specjalne zaproszenia na to posiedzenie.

4. Zlot Diecezjalny K. S. K.

W myśl zapowiedzi Zlot Diecezjalny KSK. odbędzie się w Starym Sączu dnia 15 maja br. Zaproszenia na Zlot wraz z dokładnym programem wysłane zostaną do PT. Przewielebnych Księży Asystentów Okręg., PT. Pre-

legentek i do wszystkich Oddziałów KSK. Obecnie podajemy tylko ramowy program Zlotu dla zorientowania się w całości Zlotu:

Stary Sącz, dnia 15 maja br.

Godz. 8 — Pobudka! Zbiórka Okręgami — na rynku!
Godz. 8.30 — Raport Okręgów!
Godz. 9 — Msza św. polowa i kazanie.
Godz. 10.30 — Przemarsz Okręgami do klasztoru.
Godz. 11.15 — Obrady I. Zlotu Diecezjalnego KSK.
Godz. 13 — Obrady III. Zjazdu Delegowanych KSK.
Obrady Sekcji wychowania.
Obrady Sekcji oświatowej.
Obrady Sekcji dla spraw gospodarskich.
Godz. 14.30 — Przerwa.
Godz. 16 — Nieszpory w kościele parafialnym i w klasztorze.
Oglądanie pamiątek po bł. Kindze.
Plenarne zebranie Koła Prelegentek.
Zebranie ogólne Zastępowych.
Zebranie Referatu Prasowego.
Zebranie Referatu dla spraw Inteligencji Żeńskiej.
Zebranie Referatu dla spraw Kół Gospodyń Wiejskich.
Godz. 19.30 — Przedstawienie ku czci bł. Kingi.

Tak, jak podawał okólnik nasz z marca br., zamierzamy uruchomić 7 pociągów popularnych do Starego Sącza i raz jeszcze podajemy ceny biletów, zaznaczając, że na koszta związane ze Zlotem każda uczestniczka dopłacać będzie do biletu 20 groszy, których nie wliczałyśmy do podanej ceny.

Pociągi popularne:

1) **Padew Narodowa** — 6.10 zł. — 2) **Sędziszów Młp.** — 5.30 zł. — 3) **Szczucin** — 5.30 zł. — 4) **Bochnia** — 5 zł. — 5) **Tarnów** — 3.90 zł. — 6) **Zagórzany** — 2.80 zł. — 7) **Dobra** — 2.60 zł. — **Uwaga: Na koszta Zlotu kada uczestniczka dopłaca jeszcze do biletu 20 gr.!**

Niechaj więc PT. Prezeski Oddziału podadzą przypuszczalną ilość uczestniczek, oraz zaznaczą, jakim pociągiem zamierzają one jechać — na posiedzeniu Kierownictwa swojego Okręgu.

„Każda Członkini KSK. — jedzie do Starego Sącza"! — Oto hasło, które docierać winno do wszystkich Oddziałów.

5. Zjazdy dla Zastępowych.

Celem przeszkolenia Zastępowych i dla zachęcenia ich do tej niezmiernie ważnej pracy apostolskiej. — **Program** tych Zjazdów podajemy:

1) „My chcemy Boga" — śpiew.
2) Zagajenie Zjazdu i powołanie Prezydium.
3) Stwierdzenie obecności na Zjeździe.
4) „Apostolstwo Zastępowej" — referat.
5) „Jak odbywamy zbiórkę zastępu" — referat dyskusyjny.
6) Śpiew.
7) Uwagi na temat dotychczasowej pracy w zastępach.
8) Omówienie programu, miejsca i terminów dla zbiórek zastępów.
9) „Zdobyć środowisko dla ideałów A. K. przez pracę zastępów" — przemówienie.
10) Zakończenie Zjazdu śpiewem II. zwrotki: „My chcemy Boga".

Terminy i miejsca Zjazdów dla zastępowych:
10 lipca br. — w Nowym Sączu.
17 lipca br. — w Siedliskach Tuchowskich.
24 lipca br. — w Wietrzychowicach.
31 lipca br. — w Rudzie.
7 sierpnia br. — w Łomnicy.
14 sierpnia br. — w Kobluszowej.
15 sierpnia br. — w Ropczycach.
21 sierpnia br. — w Chorzelowie.
28 sierpnia br. — w Tymbarku.
4 września br. — w Stróżach.
8 września br. — w Jadownikach Podgórnych.
11 września br. — w Krzyżanowicach.
18 września br. — w Żakliczynie.
25 września br. — w Kobylance.
2 października br. — w Tylmanowej.
9 października br. — w Radgoszczy.
16 października br. — w Dębicy.
23 października br. — w Tarnowie.

Zastępowe przybywać będą do tych miejscowości, gdzie im będzie najwygodniej. Kierownictwo każdego Oddziału dołożyć winno starań, by zastępowe lub kandydatki na zastępowe przybyły na te Zjazdy.

6. Wpłaty organizacyjne.

Na posiedzeniu Kierownictwa swego Okręgu będą mogły Oddziały wyrównać opłaty organizacyjne całkowicie lub częściowo. Zarząd cieszyłby się bardzo, gdyby Oddziały wyrównały swe należności jak najprędzej i wykazały się tą karnością organizacyjną, jaka je dotąd cechowała. — Przekonamy się na Zlocie, w którym Okręgu będą wszystkie wpłaty wyrównane na rok 1938.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. Mundurek organizacyjny.

Ukazał się oczekiwany od dawna regulamin mundurka. Jest on do nabycia w Kiosku. W związku z regulaminem ogłoszono w marcowym numerze „Młodego Polaka" cały szereg zarządzeń, z którymi muszą się Kierownictwa Oddziałów dokładnie zapoznać.

Najważniejsze jest to, że wszystkie części mundurka dostarcza wyłącznie Stowarzyszenie, które sprowadza je wprost z fabryki. Stowarzyszenie również otwiera dla wygody druhów pracownię gotowych czapek i innych części mundurka. Ceny skalkulowane są tak nisko, jak tylko przy masowym wyrobie kalkułować można. Prosimy Kierownictwa Oddziałów, by zainteresowały się żywo sprawą umundurowania druhów ze względu na zlot częstochowski.

Dla orientacji chcielibyśmy wiedzieć, które Oddziały i kiedy zamierzają

się umundurować. Będziemy wdzięczni za możliwie szybką wiadomość w tej sprawie.

Ceny materiałów na mundurki zostały już ustalone definitywnie. Ceny natomiast gotowych ubrań mogą ulec jeszcze małym wahaniom i zostały podane dla orientacji.

2. Zloty okręgowe.

W miesiącach maju, czerwcu i lipcu zamierza nasze Stowarzyszenie urządzić zloty we wszystkich Okręgach. Zloty te będą ściśle okręgowe i będą miały za cel przygotować druhów do ogólnopolskiego zlotu w Częstochowie. Z tego powodu program tych zlotów będzie ściśle dostosowany do tego celu. Przede wszystkim instruktorzy Stowarzyszenia, obecni na zlocie, będą mieć za zadanie zbadać wyszkolenie druhów w mustrze i w śpiewach, obowiązujących na ogólnopolskim zlocie. Dlatego Oddziały muszą wcześniej wszystko przygotować.

Zloty odbędą się w następujących terminach:
8 maja w Padwi, Książnicach i Sędziszowie.
22 maja w Uściu Solnym, Cikowicach i Żegocinie.
26 maja w Lisiej Górze, Tuchowie i Żabnie.
29 maja w Wojniczu, Nawojowej i Rytrze.
12 czerwca w Mędrzechowie, Łososinie Górnej i Łącku.
26 czerwca w Bieczu, Moszczenicy i Zakliczynie.
29 czerwca w Kolbuszowej, Tymbarku i Pilźnie.
3 lipca w Grybowie, Zborowicach i Wielopolu.
10 lipca w Radomyślu W., Okocimiu i Zawadzie k. Dębicy.

W czasie zlotów śpiewać się będzie pieśni i piosenki, zawarte w „Pieśniach zlotowych". Komplet tych „Pieśni", składający się z 20 egz. słów i egz. słów z melodią jest do nabycia w Kiosku w cenie 60 gr.

Również orkiestry i chóry, zgłoszone do konkursu, odbędą swą próbę w czasie zlotów i dlatego muszą się wcześniej przygotować ze swym występem.

3. Kursy stowarzyszeniowe.

Równocześnie odbywać się będą kursy dla Kierownictw. Kursów takich zamierzamy urządzić 6, w następujących terminach: Od 23 do 28 maja w Odporyszowie; od 30 maja do 4 czerwca w Chotowej, par. Straszęcin; od 13 do 18 czerwca w Kadczy, par. Jazowsko; od 20 do 25 czerwca w Jasieniu; od 27 czerwca do 2 lipca w Zborowicach; od 4 do 9 lipca w Tymbarku.

W tych sześciodniowych kursach winni wziąć udział przede wszystkim prezesi Oddziałów. Opłaty za kurs będą tak niskie, że każdy Oddział będzie mógł wysłać swego prezesa na kurs. Trzeba to już dziś postanowić i uplanować, oraz postarać się o fundusze.

Program szczegółowy kursu podamy w następnym num. „Posłańca".

4. Wychowanie fizyczne.

Nadeszła prześliczna wiosna... Czas zabrać się do pracy. Okres wiosenny w sporcie — to czas najodpowiedniejszy do wszelkich ćwiczeń i zabaw sportowych. Czas już pomyśleć i przygotować program pracy na okres letni. Nie należy także zapominać o sprzęcie i boiskach sportowych. Sprzęt sportowy, dobrze zakonserwowany przez zimę, będzie zdolny do użytku, o ile jednak są braki w sprzęcie lub wymagają naprawy, należy jak naj-

szybciej uzupełnić, aby można w każdej chwili go użyć. Boiska sportowe, przez zimę zanieczyszczone, uporządkować, by również można było w każdej chwili wyjść i ćwiczyć.

Co jednak mamy ćwiczyć w okresie letnim? Podajemy dla orientacji **ogólny program w. f. na okres letni:**

1) Przeprowadzić próbę sprawności (bieg 100 m., rzut gran., skok w dal, skok w zwyż, marsze — do 18 lat 5 km., od 18 lat 10 km.).

2) Przygotować się do próby o P. O. S. (próbę należy przeprowadzić dla tych druhów, którzy nie mają P. O. S. i dla tych, którzy mają, a chcą przedłużyć ważność na następny okre).

3) Przeprowadzać treningi (zaprawy) z lekkiej atletyki (biegi 100 m., 1000 m. i dalsze, skok w dal, skok w zwyż, rzuty granatem, kulą, oszczepem, dyskiem).

4) Przygotować drużyny (siatkówki, koszykówki, palanta, szczypiórniaka) do rozgrywek międzyoddziałowych o mistrzostwo Okręgu (dobrać odpowiednich druhów)

5) Przygotować najlepszych druhów do zawodów okręgowych z lekkiej atletyki.

6) Prowadzić co tydzień gimnastykę o programie 45-minutowym.

7) Przynajmniej dwa razy na miesiąc ćwiczyć musztrę całym Oddziałem.

Program powyższy obowiązuje wszystkie Oddziały Nie wszystko może w każdym Oddziale da się przeprowadzić, żależy to od miejscowych warunków i dobrej chęci samych druhów. Szczególną uwagę należy zwrócić na musztrę, ponieważ za kilka miesięcy mamy publicznie wystąpić i zamanifestować przed całym społeczeństwem polskim, że nasze Oddziały są karne i zdyscyplinowane pod każdym względem, że druh KSMM. — to dzielny obrońca Ojczyzny. Druhowie naczelnicy zwrócą szczególną uwagę na wyrobienie dobrej postawy zasadniczej, zwrotów, maszerowania, na spocznij, baczność i w czasie defilady.

Dla podniesienia sprawności fizycznej naszych Oddziałów, zamierzamy w tym roku urządzić zawody sportowe o mistrzostwo Stowarzyszenia (diecezji). Zawody te będą obejmować następujące konkurencje:

1) Gry sportowe (siatkówka, koszykówka, palant, szczypiórniak).

2) Lekka atletyka (biegi na 100 i 1000 m., skoki w dal i w zwyż, rzuty granatem, kulą, oszczepem, dyskiem).

3) Biegi na przełaj (od 3 do 8 km.), biegi kolarskie (do 20 km.), sztafeta 4 × 100 m.

4) Pływanie (do 100 i do 400 m. woda bieżąca).

Zawody powyższe będą przeprowadzone systemem olimpijskim w Okręgu, a następnie w Stowarzyszeniu. Drużyny mistrzowskie I., II. i III. miejsca otrzymają nagrody przechodnie (trzy razy zdobyta nagroda bez przerwy przechodzi na własność). Mistrzowie w innych konkurencjach otrzymają dyplomy i żetony. — Bliższe szczegóły co do przeprowadzenia zawodów otrzymają Kierownictwa Okręgu w specjalnych okolnikach. Po informacje należy zgłaszać się bezpośrednio do Sekretariatu Stowarzyszenia.

Jeżeli mamy wykazać sprawność fizyczną, to musimy się do tego przygotować, należy więc wiele ćwiczyć, trenować, aby dopiero myśleć o wynikach. A więc do dzieła druhowie! Przygotować się należy całą siłą do bliskich już zawodów, aby nie pozostać w tyle za innymi Oddziałami. Mamy pole do popisu — trzeba tylko chcieć.

Badanie sprawności fizycznej.

Badanie sprawności fizycznej powinno się odbywać co najmniej dwa razy do roku. Pierwsze badanie powinno się odbyć w kwietniu przed okresem letnim, drugie po zakończeniu sezonu letniego, t. j. w jesieni (we wrześniu lub na początku października). Pierwsza próba zorientuje nas o stanie fizycznym Oddziału, druga natomiast wykaże, czy druhowie poprawili swoją sprawność fizyczną. Przy przeprowadzeniu prób należy prowadzić ścisłą ewidencję (najlepiej prowadzić specjalne dzienniczki zajęć i tam wszystko wypisać). Badanie sprawności fizycznej obejmuje następujące konkurencje: bieg 100 m., rzut granatem, skok w dal, skok w zwyż, marsze (do 18 lat 5 km., od 18 lat 10 km.). Próbę sprawności przeprowadza druh naczelnik. W potrzebie zasięgnięcia informacji, zapytania kieruje się do Stowarzyszenia lub do Powiatowej Komendy PW. i WF. Badanie sprawności fizycznej powinno poprzedzić badanie stanu zdrowia druhów. Druh naczelnik, kierujący ćwiczeniami, powinien wiedzieć, jaki jest stan zdrowia druhów, przede wszystkim stan serca i płuc.

Strój sportowy.

Do ćwiczeń sportowych należy używać stroju swobodnego. Sprawę stroju sportowego w naszej organizacji reguluje nowy regulamin mundurka. Przy kupnie nowych kostiumów sportowych trzeba się trzymać jego przepisów.

5. Baczność!

Posiedzenie Kierownictwa Okręgu radomyskiego odbędzie się dnia 14 kwietnia br. o godz. 13 (pierwszej) po południu w Radomyślu.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. Kursy gospodarstwa domowego.

Na trzecią serię kursów zgłosiły się następujące Oddziały: Borzęcin Górny, Nockowa, Słupiec, Ujanowice, Stary Sącz, Tęgoborza, Gołkowice Polskie, Ruda k. Radomyśla, Gawłuszowice, Grobla, Krasne, Książnice, Kiełków, Rzochów, Paleśnica, Radłów, Żabno, Gnojnik, Muszyna.

Oddziały, które jeszcze pragną mieć kurs gospodarstwa domowego w czasie wiosennym, niechaj zgłoszenia swe kierują zaraz do Sekretariatu.

Brawo Oddziały! Już 70 kursów gospodarczych było! Druhny dobrymi gospodyniami! — oto hasło nasze.

2. Kursy dla Kółek Wychowawczych.

Nawiązując do ogłoszenia podanego w ostatnim numerze „Posłańca" podajemy termin, w którym mają się odbyć te kursy, t. j. 19 kwietnia b. r. Kursy, jak jest wiadomem, przeprowadzą Prezeski Okręgowe. Materiał zostanie w tych dniach wysłany na ręce każdej Prezeski Okręgowej. Zakończeniem tych kursów rozpocznie się praca na terenie własnych Oddziałów. Prosimy o uwagi i spostrzeżenia co do samej pracy, oraz doniesienie, gdzie już pracę rozpoczęto i utworzono kółka wychowawcze. Materiał do prowadzenia, t. j. broszury ks. Lesiaka „Wielkie żniwo", „Droga na szczyty" i t. p. nabywać można w Sekretariacie.

Kierownictwa wszystkich Oddziałów obowiązkowo biorą udział w kursach dnia 19 kwietnia br. Każdy Oddział w tym roku tworzy własnym staraniem i udziałem kółka wychowawczo-naukowe. Bierzecie za to odpowiedzialność wobec Zarządu Stowarzyszenia.

3. Do Prelegentek!

Prelegentki obowiązkowo muszą także wziąć udział w kursach dla kółek wychowawczych, gdyż po kursie, który zostanie ukończony na godz. 3 po poł., odbędzie się posiedzenie Prelegentek. Prezeski Okręgowe przeprowadzą posiedzenie, naznaczając terminy wyjazdów, a także miejscowości.

Imienny spis Prelegentek wraz z podaniem terminu i miejscowości prześlą Prezeski Okr. razem ze sprawozdaniem do Sekretariatu KSMŻ. w krótkim czasie. Chodzi o to, by Prelegentkom wysłać szkice referatów, które mają wygłaszać.

4. Zjazd Delegowanych K. S. M. Ż. Diecezji Tarnowskiej.

Tegoroczny Zjazd Delegowanych odbędzie się dnia 26 czerwca w Tuchowie. W Zjeździe biorą udział tylko prezeski i delegowane. Podajemy do wiadomości, że na Zjeździe będzie popis pieśni maryjańskich i organizacyjnych Okręgami. Nagrody zostaną na miejscu przeznaczone i rozdane. Należy na kursach dla kółek wychowawczych ustalić pieśni, jakie dany Okręg będzie śpiewał i je wyćwiczyć. Wszelkie dalsze instrukcje zostaną podane w majowym numerze „Posłańca".

5. Tegoroczne Zloty Okręgowe.

Tegorocznych Zlotów Okręgowych będzie 7.
Dla Okręgu Łąckiego — w Szczawnicy dnia 3 maja.
Dla Okręgu Wojnickiego — w Wojniczu 8 maja.
Dla Okręgu Dąbrowskiego — w Gręboszowie dnia 22 maja.
Dla Okręgu Czchowskiego — w Czchowie 29 maja.
Dla Okręgu Wielopolskiego — w Wielopolu 6 czerwca.
Dla Okręgu Starosadeckiego — w Piwnicznej dnia 3 lipca.
Dla Okręgu Radłowskiego — w Radłowie dnia 21 sierpnia.
W Zlotach mają wziąć obowiązkowo udział wszystkie Oddziały danego Okręgu i to w całości. — Wskazówki zostaną przesłane.

6. Kursy-obozy dla członkiń Kierownictwa.

Ponieważ zeszłoroczne kursy-obozy dla prezesek Oddziałów okazały się niezmiernie ważne i korzystne, przeto Zarząd KSMŻ. tego roku organizuje 8 kursów-obozów, tylko dla członkiń Kierownictwa. Trwać one będą 7 dni. Opłata 7 zł. Pierwszy kurs-obóz odbędzie się w Borzęcinie od 7 do 15 maja br., — drugi w Zakliczynie od 21 do 29 maja br.

W następnym numerze podamy miejscowości i terminy, w których odbędą się dalsze kursy-obozy. Wszystkie Kierownictwa jadą na obóz!...

4. W sprawie mundurka.

Jak już podaliśmy w ostatnim numerze „Posłańca", mundurki organizacyjne wprowadzamy tylko dla miast naszej diecezji. Oddziały wiejskie pozostają obowiązkowo przy swoich wiejskich strojach.

Regulamin mundurka do nabycia w Sekretariacie KSMŻ.!

Bilans zamknięcia

Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie

w dniu 31 grudnia 1937.

Aktywa			Pasywa		
Rk Kasy	1245	37	Rk Kapitału	24862	90
„ P. K. O.	4112	73	„ Wierzycieli	2880	64
„ Banku	240	—	„ Pasyw przejśc.	702	10
„ Wydawnictw	4807	61			
„ Dłużników z tytułu wydawnictw i „Posłańca"	10569	06			
„ Ruchomości	6385	87			
„ Biblioteki	985	—			
„ Aktyw przejśc.	100	—			
	28445	64		28445	64

Rachunek strat i zysków

Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie

za rok 1937.

Straty			Zyski		
Rk Ruchomości	676	69	Rk Wydawnictw	2575	02
„ Administracji	8130	51	„ Okólnika	2471	31
„ Kursów-Zjazdów	2906	04	„ Składek-subwen.	11494	08
„ Propagandy	829	66			
„ Rekolekcji zam.	114	05			
„ Kapitału	3883	46			
	16540	41		16540	41

Komisja Rewizyjna, po szczegółowym zbadaniu, stwierdza zgodność wszyst-

Tarnów, dnia

Członkowie: (—) **Ks. Aleksander Rusin**
(—) **Stanisław Woźniak**

Bilans obrotowy

Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie

po dzień 31 grudnia 1937.

	Obroty				Salda			
	Winien		Ma		Winien		Ma	
Rk Kasy	47692	84	46447	47	1245	37		
„ P. K. O.	16716	84	12604	11	4112	73		
„ Banku	3738	53	3498	53	240	—		
„ Wydawnictw	30555	59	28323	—	2232	59		
„ Dłużników	13109	97	6717	19	6392	78		
„ Ruchomości	7312	56	250	—	7062	56		
„ Biblioteki	985	—			985	—		
„ Okólnika „Posłaniec“	6857	43	5812	76	1044	67		
„ Wierzycieli	6212	55	9093	19			2880	64
„ Administracji: pobory przyb. kancel. opał, światło portoria obsługa	8434	81	204	30	8230	51		
„ Kursów-Zjazdów	3007	04	101	—	2906	04		
„ Propagandy	830	66	1	—	829	66		
„ Rekolekcyj zam.	571	50	457	45	114	05		
„ Składek-Subwen.	9968	13	21462	21			11494	08
„ Sum do wyjaśnienia	3093	75	3135	55			41	80
„ Kapitału	300	—	21279	44			20979	44
„ Bilansu	22286	95	22286	95				
	181674	15	181674	15	35395	96	35395	96

kich rachunków i wyprowadzonych sald oraz wszystkich ksiąg pomocniczych.

23 marca 1938.

(—) **Józef Drewko**

Przewodniczący.

Bilans obrotowy

Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w Tarnowie

za rok 1937 po dzień 31 grudnia.

	Obroty				Salda			
	Winien		Ma		Winien		Ma	
Rk Kasy	7262	47	7262	47				
„ P. K. O.	2326	59	2326	59				
„ Banku	385	88	385	88				
„ Pomocy organizacyjnych	1589	06	1302	67	286	39		
„ Dłużników	1006	65	700	35	306	30		
„ Ruchomości	1036	50			1036	50		
„ Wierzycieli	914	—	1017	08			103	08
„ Administracji	3896	15	90	09	3806	06		
„ Kursów — Zjazdów	2347	33	760	97	1586	36		
„ Funduszu Okręgowego	104	95	221	15			116	20
„ Składek — Subwencyj	1888	30	7539	99			5651	69
„ Sum do wyjaśnienia	21	35	21	35				
„ Kapitału			1150	64			1150	64
„ Bilansu	1803	12	1803	12				
	24582	35	24582	35	7021	61	7021	61

Komisja Rewizyjna, po szczegółowym zbadaniu, stwierdza zgodność wszyst-

Tarnów, dnia

Członkowie: (—) **Ks. Aleksander Rusin**
(—) **Stanisław Woźniak**

Bilans zamknięcia

Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w Tarnowie

w dniu 31 grudnia 1937.

Aktywa			Pasywa		
Rk Pomocy organizacyjnych	195	10	Rk Kapitału	1149	27
„ Dłużników	306	30	„ Wierzycieli	103	08
„ Ruchomości	921	45	„ Pasyw przejść.	170	50
	1149	27		1149	27

Rachunek strat i zysków

Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w Tarnowie

za rok 1937.

Straty			Zyski		
Rk Pomocy organizacyjnych	91	29	Rk Funduszu Okręgowego	116	20
„ Ruchomości	115	05	„ Składek — Ofiar-Subwencyj	5481	19
„ Administracji	3806	06			
„ Kursów — Zjazdów	1586	36	„ Kapitału	1	37
	5598	76		5598	76

kich rachunków i wyprowadzonych sald oraz wszystkich ksiąg pomocniczych.

24 marca 1938.

(—) **Józef Drewko**
Przewodniczący.

Bilans obrotowy

Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet w Tarnowie

za rok 1937.

	Winien		Ma		Winien		Ma	
Rk Kasy	11039	59	10906	40	133	19		
„ P. K. O.	7613	40	7613	40				
„ Banku	1666	83	1666	83				
„ Pomocy organizac.	1484	47	1719	96			235	49
„ Dłużników	1502	63	886	51	616	12		
„ Ruchomości	1452	69			1452	69		
„ Wierzycieli	1139	10	1274	96			135	86
„ Administracji	4849	43	60	60	4788	83		
„ „Własnymi Siłami"—miesięcznika	7063	83	7192	27			128	44
„ Składek-Subwen.	5445	90	10330	42			4884	52
„ Składek-Okręgów	263	55	504	35			240	80
„ Kursów-zjazdów	743	10		90	742	20		
„ Sum do wyjaśnienia	158	56	158	56				
„ Funduszu maturzystek	343	30	920	92			577	62
„ Kapitału			1530	30			1530	30
„ Bilansu	3807	68	3807	68				
	48574	06	48574	06	7733	03	7733	03

Potwierdza się zgodność bilansu i rachunku strat i zysków

Tarnów, dnia

Za Komisję Rewizyjną:

Bilans zamknięcia

Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet w Tarnowie

w dniu 31 grudnia 1937.

Aktywa **Pasywa**

Rk Kasy	133	19	Rk Kapitału	1705	43
„ Pomocy organizac.	76	16	„ Wierzycieli	135	86
„ Dłużników	616	12	„ Pasyw przyjść.	1056	—
„ Ruchomości	1300	28			
„ Aktywów przejściowych	771	54			
	2897	29		2897	29

Rachunek strat i zysków

Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet w Tarnowie

w dniu 31 grudnia 1937.

Straty **Zyski**

Rk Ruchomości	152	41	Rk Pomocy organizac.	152	41
„ Administracji	4624	34	„ Składek-Subwenc.	4590	77
„ Gazeta „Własnymi Siłami"	26	76	„ Fund. Okręgow.	240	80
„ Kursów-Zjazdów	742	20	„ Fund. maturzystek	577	62
„ Kapitału	175	13			
	5720	84		5720	84

z księgami i inwenturami Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet.

6 marca 1938.

(—) **Jadwiga Dziedzic.**

Bilans obrotowy

Diecezjalnego Związku „CARITAS“ w Tarnowie.

po dzień 31 grudnia 1937.

	Obroty				Salda			
	Winien		Ma		Winien		Ma	
Rk Kasy-P. K. O.	11584	52	10604	46	980	06		
„ Dłużników	5462	31	4251	41	1210	90		
„ Administracji i Pomocy organizacyjnych	2641	27	699	85	1941	42		
„ Składek — Subw.	6052	88	10185	26			4132	38
	25740	98	25740	98	4132	38	4132	38

Bilans zamknięcia

Diecezjalnego Związku „CARITAS“ w Tarnowie

w dniu 31 grudnia 1937.

Aktywa			Pasywa		
Rk Kasy-P. K. O.	980	06	Rk Kapitału	2723	01
„ Pomocy organ.	532	05			
„ Dłużników	1210	90			
	2723	01		2723	01

Rachunek strat i zysków

Diecezjalnego Związku „Caritas“ w Tarnowie

za rok 1937

Straty			Zyski		
Rk Administracji	1409	37	Rk Składek — Subw.	4132	38
„ Kapitału	2723	01			
	4132	38		4132	38

Komisja Rewizyjna, po szczegółowym zbadaniu, stwierdza zgodność wszystkich rachunków i wyprowadzonych sald oraz wszystkich ksiąg pomocniczych.

Tarnów, dnia 24 marca 1938.

Członkowie: (—) **Ks. Aleksander Rusin** (—) **Stanisław Woźniak**

(—) **Józef Drewko**
Przewodniczący.

Życiorysy Bohaterów Czynu.

M. Szafranówna — Cena 0·50 zł.

Marta de Noaillat.

Apostołka Chrystusa Króla.

G. Łańcucka — Cena 0·50 zł.

Maurycy Retour

młody przemysłowiec, apostoł.

F. Suchodolska — Cena 0·50 zł.

Cecylia Plater Zyberkówna

pracownica Boża.

X. W. Staich — Cena 0·50 zł.

Bogdan Jański

apostoł tułaczy.

Aleksy P. — Cena 0·50 zł.

Hieronim Jaegen

świątobliwy dyrektor banku.

Cena 0·50 zł.

Paweł Pius Perazzo

urzędnik kolejowy — apostoł.

F. Suchodolska — Cena 0·50 zł.

Jadwiga z Działyńskich Zamojska

służebnica pańska.

A. Zahorska — Cena 0·50 zł.

Maria Teresa hr. Ledóchowska

matka Misyj afrykańskich.

Z. Sikorska — Cena 0·50 zł.

Karol de Foucauld

badacz Maroka i misjonarz.

F. Suchodolska — Cena 0·50 zł.

Elżbieta Lasour

niewiasta mężna.

S. Raska — Cena 0·50 zł.

X. Seipel

wielki kanclerz.

S. Barbara Zielińska — Cena 1 zł.

Dr Józef Zielińska

budowniczy Boży.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.